

சைவநீதி

SAIVANEETHI

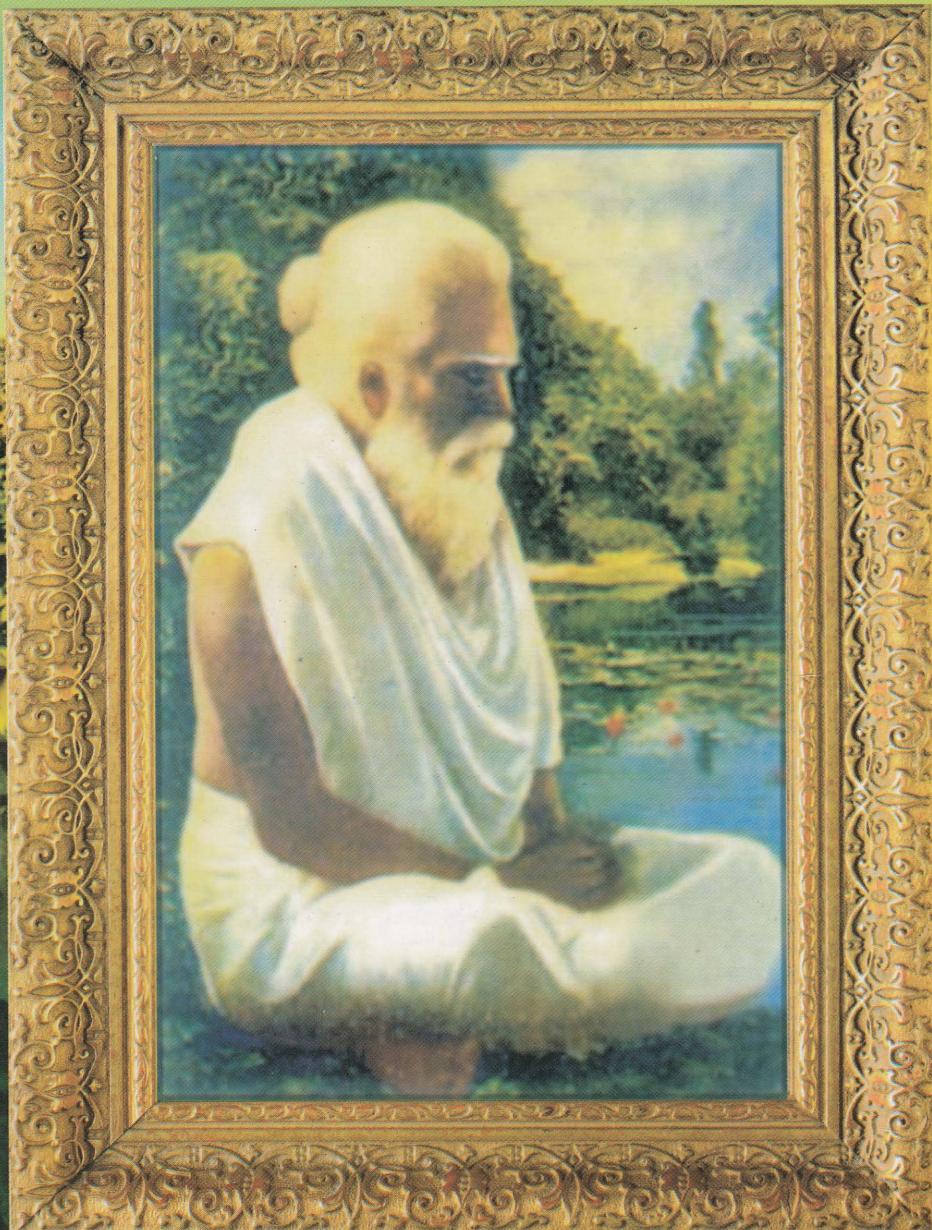

மலர் 18

ஜய சித்திரை-ஆணி

2014- Apr - Jun

கிடம் 1-2-3

பதினேழாவது ஆண்டு மலர்

ரூபா 50/-

கிள்வீதம் வெள்வர அனுசாரத்தை

தீரு. S. குகநாதன்

பொருளாட்க்காம்

01	குருவருள்	01
02	ஓம் தத் சத்	03
03	திருச்சதகப் பாடல்களில் மாணிக்கவாசகரின்.....	06
04	மெய்யுணர்தல்	11
05	திருவிளையாடற் புராணத்தில் திருவருள்.....	12
06	தேவாரச் சிந்தனை அமுதம்	15
07	வாரியாரின் ஒரு வரி பதில்	17
08	காசிவாசி செந்திநாதையர் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள்	20
09	அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு உரைவிளக்கம்	23
10	Saiva Religion	28
11	சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் புராணம்	30
12	உமாதி சிவாச்சாரியரும் சித்தாந்த அட்டகமும்	33
13	மானுடராக்கை வடிவு சிதம்பரம்	35
14	இந்திய ஆண்மீகப் பயணக் கட்டுரை	37
15	அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு	40
16	நினைவில் கோள்வதற்குரிய வழிபாட்டு நாட்கள்	44

**சைவநீதி முத்தின்கள் கிதம்
பெறுமதி விபரம்**

தனிப்பிரதி ரூபா 50.00 ஆண்டொன்றுக்கு ரூபா 300.00 ஏனைய நாடுகளில் ஆண்டொன்றுக்கு ஸ்ரேவிங் பவுண் 10 அல்லது US \$ 15 சைவநீதியின் வளர்ச்சியில் எங்கள் பங்களிப்பு என்ன என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்திப்போமாக.

சந்தா அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

C. Navaneethakumar
No. 4A, 1st Lane, Ratmalana.
Tel : 077 9008286

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

சைவநீதி

மலர் 17 ஜெ சித்திரை, வைகாசி, ஆணி
12-14-15

சைவசமய வளர்ச்சி கருதி வெளிவரும் இதழ்

தொடக்குனர் :

கலாபூஷணம்,
ஞானசிரோமனி,
சைவப்புலவர்மணி,
வித்துவான்
திரு. வ. செல்லையா

அஹலோசகர்
கலாபூஷணம்,
சைவப்புலவர்
திரு. ச. செல்லத்துரை

அஹரியர்
சைவப்புலவர்
திரு. செ. நவநீதகுமர்

விநியோகம்
சித்தாந்தரத்தினம்
திருமதி. பத்யினி
ராஜேந்திரா

வெளியிஞ்சேவர்
திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
சைவசித்தாந்தப்
பயிற்சி மையத்தினர்
- கொழும்பு

No. 4A, 1st Lane,
Ratmalana.
Tel : 077 9008286

குருவருள்

மந்திரமும் தேவும் மருந்துங் குருவருளும்
தந்திரமும் ஞானம் தருமறையும் - மெய்யென்னில்
மெய்யாய் விளங்கிடுமே மேதினியில் என்றென்றும்
பொய்யென்னிற் பொய்யாகிப் போம்

சாதுக்கள், சித்தர்கள், ஞானிகள், யோகிகள்,
முனிவர்கள் போன்றோரை நாம் இலகுவிலே
அறிந்து கொள்ள முடியாது. அவர்கள் தங்களை
இனம் காட்டிக் கொள்ள மாட்டார்கள். எமக்கு
இவர்களின் தரிசனம் கிடைக்க வேண்டுமெனில்
அதுவும் திருவருள் கூட்ட வேண்டும். ஒருவேளை
நாம் தரிசிக்கின்றவர்கள் போலியானவர்களாக
இருந்தால் எமது நிலையும் அதோ கதிதான்.

உண்மையான ஞானியரின் பெருமையை நாம்
கூறமுடியுமா? ஞாயிற்றைச் சங்கிலியால் அளக்க
லாமோ? ஞானகுரு புகழினை நாம் வகுக்க
லாமோ? ஆயிரம் நூல் எழுதிட்டும் முடிவுறாதாம்
என்று பாடினார் மகாகவி பாரதியார்.

இலங்கையிலே தோன்றிய ஞானியர் பரம் பரையில்
கடையிற்கவாமிகள், செல்லப்பா சவாமிகள்
சிவயோக சவாமிகள் ஆகியோர் தோன்றித் தம்மை
அடைந்தோர் கட்கு அருள்புரிந்தனர். சிவயோக
சவாமிகள் திருமுறை கள், புராணபடனம்
என்பவற்றின் மூலம் மக்கள் நற்பேறு பெற
வேண்டும் என்ற நினைவுடையவர்.

ஒருமுறை ஓரன்பர் மனக்கவலையுடன் சவாமிகளை
சந்தித்தார். அப்போது சவாமிகள் “இடரினும்
தளரினும்” என்ற பதிகத்தைப்பாடு என்றார்.

அவரும் அப்பதிகத்தைப் பண்ணுடன் கசிந்துருகிப் பாடினார். பதிகம் முற்றுற அங்கே ஒருவர் ஒரு பழத்தட்டிலே பணப்பையை வைத்துக் கொண்டுவந்து சுவாமிகள் முன்பாகத் தட்டை வைத்தார்.

சுவாமிகள் தட்டிலே இருந்த பணப்பையை எடுத்து அவிழ்த்துத் தேவாரம் பாடியவர் முன் பணத்தைக் கொட்டி, இறைவன் கொடுத்திருக்கிறான் இதைக்கொண்டு உன் கவலையைத் தீர்த்துக்கொள் என்று கூறினார். மேலும் உனக்குத் தெரிந்த பண்ணிசையை ஆலயங்களிலே இலவசமாகப் பரப்பு மென்றார் சுவாமிகள். “புராணபடனம் செய்யுங்கள் அதுவே நமது நாட்டுற்கு மிகவும் வேண்டியது” என்று சுவாமிகள் கூறியிருக்கிறார்.

அடியவர்களுக்கு நல்வழி காட்டிய குருநாதன் யோகசுவாமிகளின் ஜம்பதாவது ஆண்டுக் குருபூசை பங்குனி ஆயிலியத் தன்று பல இடங்களிலும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. நாமும் இந்த ஆண்டு மலரைச் சுவாமிகளுக்கு அர்ப்பணித்து வெளியிடுகின்றோம். சுவாமிகள் திருவடியை மனமொழி மெய்களால் வணங்கி நன்மை பெறுவோமாக.

நந்தீஸ்வரத்தில் பண்ணொன்ற இசைபாட வாரீ

இரத்மலானை நந்தீஸ்வரத்தில் ஒவ்வொரு போயா நாளிலும் காலை 8.00 மணி தொடக்கம் விசேட பூசை வழிபாட்டுடன் அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு பண்ணுடன் பொருஞ்ஞர்ந்து பாடும் திருமுறை அர்ச்சனை நடைபெற்றுவருகிறது. விரும்பிய சைவான்பர்கள் வந்து பங்குபற்றிப் பயன்பெறுமாறு அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

திருவாவடுதறை ஆதீன பயிற்சி மையத்தினர்

‘ஓம் தத் சத்’

**சித்தாந்தரத்தினம்
கலாநிதி க. கணேசலிங்கம்**

சிவயோக சுவாமிகளின் ஜம்பதாவது குருபூசையை முன்னிட்டு
(2014.04.10) இக்கட்டரை பிரசுரிக்கப்படுகிறது.

யோகசுவாமி அவர்கள் ஈழத்து யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்தவர். சைவத்தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில் வளர்ந்தவர். செல்லப்பா சுவாமியைக் குருவாகக் கொண்டவர். சீவன்முத்தராக வாழ்ந்து சிவப்பேறு பெற்ற பெரும் ஞானி அவர்.

அவரின் திருவார்த்ததைகள் “நற்சிந்தனை” என்னும் நாலில் உள்ளன. மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்து இறைநிலை எய்திப் பேரின்பம் அனுபவிக்கும் வழியை நற்சிந்தனை காட்டுகிறது.

உலக வாழ்க்கை இன்னவும் துன்பமும் இன்றி அமைதியும் இன்பமும் நிறைந்து இருக்கவேண்டும். இதற்கு மனவடக்கமும் உடலடக்கமும் தேவை. இவற்றுக்கான எளிய வழி முறையை யோகசுவாமி அறிவுறுத்துகிறார். அது வருமாறு:

‘சிவத்தியானம் என்னும் மருந்தைத் தினங்தோறும் மிதமான ஊன், மிதமான நித்திரை, மிதமான தேக அப்பியாசம் என்னும் பத்தியத்துடன் சாப்பிட்டு வா’.

வாழ்க்கை துயரின்றி இன்பமாக இருந்தால் மட்டும் போதுமா? அது பிரகாசமாகவும் இருக்க வேண்டும். அதற்கான வழியையும் சுவாமி சொல்கிறார்.

‘நீ பிரகாசமடைய வேண்டனால் ஒயாமல் ஓம் தக் சத் என உணர்ச்சியோடு (அதாவது உயிரை எழப்பி) பிரார்த்தனைசெய்’.

‘ஓம் தக் சத்’ என்ற தொடர் ஒரு மந்திரமாக இங்கே தரப்படுகிறது. மந்திரம் என்பதன் பொருள் நினைப்பவரைக் காப்பது. ‘ஓம் தக் சத்’ என்று பிரார்த்தனை செய்யும்போது அக இருள் அகன்று, இறையருள் பிரகாசிக்கிறது. அது பிரார்த்திப்பவருக்குக் காவலாகவும் அமைகிறது.

தக் என்பதற்கு அது என்பது பொருள். மனம் வாக்குக்கு எட்டாக பரம் பொருளை அது என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. ‘தத்துவமசி’ என்பது ஒரு வேதமகா வாக்கியம். தக், துவம், அசி ஆகிய மூன்று சொற்களால் அங்கு இது. இதற்கு ‘அது நீ ஆகிறாய்’ என்பது பொருள். (தக் - அது, துவம் - நீ, அசி - ஆகிறாய்). ‘அசி’ என்பதற்கு ‘இருக்கிறாய்’ என்றும் சிலர் பொருள் காண்பதுண்டு. இது தத்துவத்துக்குப் பொருத்தமில்லாதது.

இறைவனை ‘அது’ என்று சுட்டும் போது அவன் எங்கோ தூரத்தில் இருக்கிறான் என்ற உணர்வ தோன்றும். அவனை அறிய முடியாதென்றும் எண்ணத் தோன்றும். இதனாற்றான் ‘அது’ என்று குறிப்பிடும் வேதங்கள் அவனை ஆச்சரியத்தோடு பார்க்கின்றன. மாணிக்கவாசகக்சுவாமிகளின் சிவபுராணம் இதனைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறது.

‘வேதங்கள் ஜயா என ஓங்கி ஆழ்ந்தகள்ற நுண்ணியனே’

வேதங்கள் அது எனக் கூறி அன்னியமாகப் பார்க்கும் இறைவனை சைவ ஆகமங்கள் அவன் எம்மவன், எம்முடன் உள்ளவன், என உணர்த்துகின்றன.

தீ வளர்த்து வேள்வி செய்து இறைவனை வழிபடும் முறையை வேத நெறியில் காணலாம். வேள்வியிலிடும் அவிப்பொருட்களை தீ எடுத்துச் சென்று தொலைவில் இருக்கும் இறைவனிடம் சேர்த்து அவனை மகிழ்விக்கும்; அவன் மகிழ்ந்து எமக்கு அரங்ஙவான், என்பது இங்கே நம்பிக்கையாக உள்ளது. இதில் அவன் எமக்கு அன்னியமானவன் என்ற உணர்வு தோன்றுகிறது.

சைவாகம வழிபாட்டில் அவன் எமக்கருகில் இருக்கும் சான்றோன் எனக் கொண்டு, அவனைக் குளிப்பாட்டி, சோடித்து, நறுமலர் தூவி, தீப் தூபம் காட்டி, அவன் புகழ் பாடி வழிபடும் முறையைக் காணலாம். இதில் அவன் எமக்கு அன்னியமில்லாதவன் என்ற உணர்வு தோன்றுகிறது. இந்த உணர்வு இறை நம்பிக்கையை வளர்த்து, புலன் வழியில் சென்றுமலும் உயிரை இறை வழியில் செலுத்துவதாக உள்ளது. சைவ சித்தாந்த முதன்மை நூலான சிவஞானபோதும் இதனைப் பின்வருமாறு கூறி விளக்குகிறது.

‘அன்னியம் இன்மையின் அரன்வழி செலுமே’, இந்த நிலை கைக்கூடுவதற்கு சைவசமயமும் அதன் தக்குவமும் சில பயிற்சி (முறைகளைக் கூறுகின்றன). அவற்றில் (மக்கியமான) ஒன்று ‘சிவோகம் பாவனை’ (சிவ - அகம் - பாவனை). ‘நான் சிவம்’ எனத் தன்னளில் பாவனை செய்வது இது. இந்தப் பாவனை உலகியல் தொடர்பின்றி இறையியல் தொடர்பு கொண்டிருக்க உதவும். வேதகால முனிவர்கள் உபதேசம் செய்யத் தொடங்கமுன் தங்களையும் சீட்ர்களையும் இறை நிலையில் வைக்கு உபதேசிப்பது வழக்கம். குரு சீட்டனை நினைத்து ‘தக்குவமலி’ (நீ அது ஆகிறாய்) என்று அவனுக்கு(மன்) சொல்லி உணர்த்துவதும், ‘அகம் ப்ரமாஸ்மி’ ('நான் பிரமம் ஆகிறேன்') என்று தன்னில் தான் எண்ணிப் பாவனை செய்வதுமுண்டு. இந்தப் பாவனை எல்லோருக்கும் இயலாததொன்று.

யோக சுவாமிகளும் சிவோகம் பாவனை செய்து தன்னில் இறைவனைக் கண்டவர். இந்த ஆற்றல் தனக்கண்டு என அவரே சொல்கிறார்.

‘சிவபெருமான் அத்துவிதமாக இருக்கிறார். அடியேன் அவரே எனத் தியானிக்கும் மகிழை எனக்குண்டு. ஒருவன் எப்படிப் பாவனை செய்கிறானோ அவன் அப்படி ஆகிறான்’.

ஒருவன் பாவனை செய்து இறைவன் ஆகிறான் என்றாலும் அவன் இறைவனாக இருப்பதில்லை என்பது கருதற்பாலது. அவன் அழிவற்ற ஆத்மா மட்டுமே. சுவாமிகள் கைப்பட எழுதிய பின்வரும் அவரின் அரங்ஙரை இதற்குச் சான்று பகர்கிறது.

‘நீ உடம்பன்று, மனமன்று, பக்தியன்று. நீ ஆத்மா. ஆத்மா ஒரநாளும் அழியாது. எவ்வயினும் பெறுமான் முன்னிலை என்று சாதனை செய். கடவுள் உள்ளேம் புறம்பும் இருக்கிறார்’.

மேற்கண்டவை போன்ற சுவாமிகளின் திருவார்த்ததைகள், ஆத்மா சிவமாக இருப்பதில்லை; சிவமாம் தன்மை பெற்ற நிலையில் இருக்கும் என்பதை உணர்த்துவதாக உள்ளன.

இறைவனின் இயல்பையும், அவன் எமக்கு அன்னியமின்றி உள்ளேம் புறம்பும் இருப்பதையும் எல்லோரும் அறிவதில்லை. அதனால் அவனை

எங்கோ இருப்பவன் எனக் காந்தி வேதங்கள் சொல்வது போல் ‘அது’ எனக் கொள்கிறோம். ‘தத்’ (அது) என்று கறிக்கப்படும் பரம்பொருள் நிலையான சத்தியப் பொருள் என்பதை ‘தத் சத்’ என்ற சொற்களால் சுவாமிகள் உணர்த்துகிறார்.

சத், அசத் என்ற சொற்கள் இந்திய தத்துவங்களில் காணக் கூடியவை. தமிழ் நால்களில் இவை சத்து, அசத்து என்று கறிக்கப்படும். இச்சொற்களின் பொருளும் விளக்கமும் தத்துவத் துறையில் வெவ்வேறு வகையில் காணப்படுகின்றன. சத் என்பதற்கு நிலையானது, என்றும் உள்ளது, உண்மையானது என்று பல பொருட்கள் தரப்படுகின்றன. சைவசித்தாந்தம் சத் என்பதை மாற்றமடையாதது என்றும் உள்ள பொருள் என்றும் விளக்குகிறது. அசத் என்பது சத் என்பதன் எதிர்ச்சொல். இந்த வகையில் பார்க்கும்பொழுது இறைவன் சத்; உலகப் பொருட்கள் அசத் என்று கருத வேண்டி உள்ளது.

அன்மாவை சத்தாகவோ அசத்தாகவோ பார்க்க முடியாதிருக்கிறது. எதனையும் சார்ந்திருக்கல் அதன் இயல்பு. இந்த இயல்பை ‘சார்ந்ததன் வண்ணமாதல்’ என சைவசித்தாந்தம் விளக்கும். சார்ந்துள்ள பொருளின் தன்மையைப் பெறுவதும் அன்மாவின் இயல்பு. அது அசத்தாகிய உலகப் பொருட்களைச் சார்ந்து அசத்தாக இருக்கிறது; அனால் அது அசத்தல்ல. சத்தாகிய இறைவனைச் சாரும்பொழுது சத்தாக இருக்கிறது; அனால் அது சத்தல்ல. எனவே அன்மாவை சத்திலும் சேர்க்க (முடியாது); அசத்திலும் சேர்க்க (முடியாது). அன்மாவின் இந்த இயல்பு மாறி பரம்பொருளைச் சார வேண்டும்; இதற்கு சிவோகம் பாவனை துணைபுரியும். இதற்கான எளிமையான வழியை சுவாமிகள் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

‘தகு அதுநாம் ஒம் தத் சத் ஒம்’

‘அது’ என்பது பரம்பொருளாகிய சிவம். அந்தச் சிவமே நாம் என்று ஒதுவதால் சிவோகம் பாவனை கைகூடும். அதுவாகிய சிவம் சத்தாகிய பரம்பொருள் (தத் சத்) என்றும் இங்கே கூறப்படுகிறது. இதில் ‘தத் சத்’ என்ற தொடருக்கு முன்னும் பின்னும் ‘ஓம்’ என்ற சொல் வருவதைக் காணலாம்.

‘நமசிவாய்’ என்பது பஞ்சாட்சரம் என்னும் திருவைந்தெழுத்து மந்திரம். ‘ஓம்’ என்பது பிரணவ மந்திரம். ‘ஓம் நமசிவாய்’ என்று ஒதும்போது, ஓம் என்பது பீஜ மந்திரமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. (பீஜம் - வித்து). ‘நமசிவாய்’விற்கு (மன் ‘ஓம்’ சேர்த்து ஒதும்போது அதன் ஆற்றல் கூடுவதாகக் காந்தப்படுகிறது. (மந்திர வேந்து எனக் காந்தப்படும் ‘சிவாயநம்’ என்னும் சூக்கும் பஞ்சாட்சரத்திற்குமுன் ‘ஓம்’ சேர்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை).

‘நமசிவாய்’ என்னும் மந்திரத்துக்குமன் ஓம் சேர்த்து ‘ஓம் நமசிவாய்’ என்று ஒதுவது போல் ‘தத் சத்’ என்னும் மந்திரத்துக்கு (மன் ‘ஓம்’ சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ‘ஓம் தத் சத்’ எனப் பிரார்த்தனை செய்யுமாறு சூறிய சுவாமிகள், இங்கே அதற்குப் பின்னும் ‘ஓம்’ சேர்த்து ‘ஓம் தத் சத் ஓம்’ என்று ஒதும்படி சொல்கிறார். இது ‘தத் சத்’ என்ற மந்திரம் மனதில் நன்கு பதியத் துணைசெய்வதாகவும் உள்ளது.

திருச்சதகப் பாடல்களில் மாணிக்கவாசகரின் பக்திநலச் சீறப்பு

சித்தாந்தரத்தினம்
சத்தியவதனி மாணிக்கநடராசா

மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகத்திலுள்ள திருச்சதகம் நூறு பாடல் களை அந்தாதித் தொடையாய்த் தன்னகத்துக் கொண்ட பகுதி. இது தெய்வத்தன்மை கொண்ட நூறு திருப்பாடல்களைக் கொண்ட பகுதி யாதவின் திருச்சதகம் என்பதாயிற்று. சதகம் அணைந்தோர் தன்மையின் பெருமையினை அறிவிப்பது. இச் சதகத்தில் கூறப்படும் அணைந்தோர் தன்மை பத்துவகையாம்; எங்களும் எனின் இந்தச் சதகம் பதிற்றுப்பத்தந்தாதியாம்; பத்துக் கொத்துக்களையுடையதாம்.

முதல் பத்தும் தேகத்தில் காணப்படும் பரிபாக சின்னங்களை அன்பின் விளைவாகி இறைவா உன்னை நாடும் பொழுது உள்ளும் உடல் புளங்காகிதம் அடைகின்றது. உணர்ச்சி வேகத்தால் நடுநடுங்குகிறது.

“கைதான் தலை வைத்துக் கண்ணீர்

ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி
சயசய போற்றி யென்னும்
கைதான் நெகிழி விடேன் உடையாய்
என்னைக் கண்டு கொள்ளே”

என்று மெய்யுணர்வுடன் பாடுகிறார். இது திருச்சதகம் 1ஆம் பாடல்

மேலும் இரண்டாவது பாடலில்

“நள்ளேன் நினது அடியாரோடு அல்லால் நரகம் புகினும்
என்னேன் திருவருளாலே யிருக்கப் பெறின் இறைவா
உள்ளேன் பிற தெய்வம் உன்னையல் லாதெங்கள் உத்தமனே
இதனை மெய்கண்டாரால் சிவஞானபோதம் 12ம் சூத்திரத்தில் கூறப்பட்டது
போன்று”

“அன்பரோடு மரிது”

மணிவாசகரும் கூறுகிறார் நள்ளேன் நின் அடியாரோடு அல்லால் என்று

முன்றாவது பாடலில் நான் உன்னிடம் பித்துப்பிடித்தவனாக வேண்டும்.

“மத்த மனத்தொடு மாலிவ னென்ன மன நினைவில்
ஒத்தன வொத்தன சொல்லிட வூருர் திரிந்தெவரும்
தத்த மனத்தன பேசவெஞ் ஞான்று கொல் சாவதுவே
சிவபோதத்தில் தினைக்கவேண்டும் என்கிறார். நான்காம் பாட்டால் தக்கன் வேள்வியில் தேவர்கள் அவர் பாகமென ஆட்டின் ஊனை உண்டன் என்று வருந்தும் பாங்கு கூறப்படுகின்றது. அவர்களே அழுதம் கடைந்த போது

நஞ்சு உண்டாக அதனைக் கண்டு நடுங்கித் தம்மைக் காப்பாற்ற இறைவனை வேண்டுகின்றனர்.

இன்பகாலத்து மறத்தலும் துன்பகாலத்து துதித்தலும் “நம்மவர் அவரே” என்று வருந்துகின்றார்.

ஐந்தாம் பாடலில் பூகொண்டு பூசை செய்திலேன் தவமே புரிந்திலேன் “அவமே பிறந்து அருவினையேன் சிவபோதம் அடைந்திலேன் ஆகையினால்

“நின்திருவடிக்காம் பவமே அருளுகண்டாய்”

உன்னை அடைவதற்கான பிறவியைத் தா” என்று உணர்ந்து வருந்துகின்றார்.

அன்பருள்ளாம் கரந்து நில் லாக்கள்வ னேநின்றன் வார்கழற் கண்பெனக்கு

நிரந்தர மாயருளாய் நின்னை யேத்த முழுவதுமே

உன்னை வாழ்நாள் முழுவதும் துதிக்கத் திருவடிக்கண் என்றும் நீங்காத அன்பை எனக்கு எப்போதும் அருளுவாயாக என்றவாறு கூறிய மனிவாசகர் 7வது பாடலில்.

பிரமன் திருமால் முதலிய அன்பிலார்க்கு

அரியனாய் எமக்கு எளியனாதலை

செழுமலர் கொண்டெங்குந் தேடவப்

பாலனிப் பாலெம்பிரான்

இவ்வாறு தேவர்க்கு அப்பாற் பட்டவன் எமக்கு எளியன் அவன் புலித்தோல் போர்த்து காட்டில் ஆடுகின்றான் என்று இறைவன் இயல்பை மெய்யுணர்ந்து பாடுகிறார்.

எட்டாவது பாடலில் “உழி தருகாலும் கனலும் எதோ பேருழி வருவது எக்காலமே அக்காலமும் அழியாப் பெரும் பொருளாக இருந்து அருட் கூத்தாடுபவனே என் வினைகள் யாவும் அழிதருங்காலமும் அதுவேயாக அவை புனரூற் பவித்து மீளவும் சூக்கும் கன்மமாக வந்து என்னை பற்றாத வண்ணம் என்னை காக்க வேண்டும் என்று வருந்தி மனிவாசகரே கேட்கிறார் என்றால் நாம் எம்மாட்டே; இதன் கண் இறைவனே அநாதி நித்தியன் என்பதும் ஆன்மாக்கள் அவனைச் சார்ந்தே வினைகளை போக்கிக் கொள்ளத் தக்கன என்பதும் உணர்த்தப்படுகிறது.

ஒன்பதாம் பாடலில் சிவன் எம்பிரான் என்னை யாண்டு கொண்டான் என் சிறுமை கண்டும் என்று சிவனின் கருணையை வியக்கிறார்.

“சிவனைம் பிரான் என்னை யாண்டு கொண்

டா னென் சிறுமைகண்டும்

அவனே எம்பிரான் நான் அடியேன்

என்கிறார் இதில் ஆண்டான் அடிமை திறத்தை மெய் உணர்ந்து கூறுகிறார்

பத்தாவது பாடலில்

“புகவே தகேனுனக் கண்பருள் யான் ஆயினும் என்னை யுனக் காட் கொண்ட தன்மை என்னே புன்மையனை உயர்த்துகிறாய்

இது தன்மைனப்புச் சிறிதுமின்றி எல்லாவற்றையும் இறைவன் செயலாக கண்டு உவப்பு உவர்ப்பு நீங்கிய மெய்யன்பர்களை திருவடிநீழலில் இருத்தலாகிய பேரநூளைச் செய்வதையே ஈண்டு அன்புன்மையரை மிகவேயுயர்த்தி என்றார். உயிர்கள் எய்தும் உயர்வுக்கும் தாழ்வுக்கும் இறையருளே காரணம் என்னும் மெய்யனரப்படுதலின் இது மெய்யுணர்ந்து மணிவாசகர் பாடும் பத்துப் பாட்டுமாயிற்று

மெய்யுணர்ந்த அடிகள், தமது மனத்தை முன்னிலைப்படுத்தி மனமே! திருவருளைப் பெற வேண்டிய நீ அதற்குரிய சாதனங்களை விட்டு உலகியல் இன்பத்தை விரும்பி அதற்குரிய சாதனங்களில் சார்ந்து ஒழுகுகின்றாயே இது தகாது நயமாகவும், பயமாகவும் அறிவுறுத்துகிறார். அறிவுறுத்தல் பகுதியில் முதல் எட்டுப்பாட்டாலும் இறைவன் திருமன் விண்ணப்பிப்பார் போல நெஞ்சிற்கு அறிவுறுத்துகிறார். கடைசி இரண்டு பாட்டாலும் நேரே நெஞ்சை விளித்து இடித்துரைக்கிறார். சுருங்கக் கூறின் அறிவுறுத்தல் பத்துப் பாட்டும் மனத்தை படுபாகப் பரத்தல்

“நாடகத்தால் உன் அடியார் போல் நஷ்டக்கும் என்னை

என்றும் நீங்காத அன்பு என்னுள்ளிருந்து உள்ளம் உருகும் வண்ணம் அவ்வன்பை அடியேற்கு அருளுவாயாக என்று வருந்தி வேண்டுகிறார். இரண்டாவது பாடலில்

“யானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக் கென்கடவேன்

இந்திரப்பதவியையோ மன் ஆள்வதையோ நான் விரும்பேன் ஆயின் பெருமானே உன் அருள் பெறுநாள் எந்நாளோ என்று வருந்துகிறார். மூன்றாவது பாடலில் மலர் கொண்டு பூசை செய்யேன் நாத்தமும்பேறத் தோத்தரியேன் ஆயினும் நீ “அருளமுதம் புரியாயேல் வருந்துவனத் தமியேன் மற்றென்னே நான் ஆமாறே” என்று அருள் வேண்டி வருந்துகிறார். அருளமுதம் பூமாலை புனைந்தேத்தலும் நாவார வாழ்த்தலும் இன்றியமையாதன என்று உணர்ந்திருந்தும் அதை செய்திலேன் என்று மிக வருந்தி இன்னும் பதினாலாம் பாடலில் நின் திருவடிக்கண் அன்புகொண்டு மனம் கரையேன், உருகேன், பூசியேன், புகழேன் கோயில் அலகிடேன் மெழுகேன் கூத்தாடேன் என் கடமையை செய்யாது உரிமை கோருதல் எவ்வாறு அதை மணிவாசகர் “சாமாறே விரைகின்றேன். சதுராலே சார்வானே” என்கின்றார். கடமையின்றி உரிமை கோரி அழிவை நாடுகின்றேனே என்று தன் நெஞ்சுக்கு அறிவுறுத்துகிறார்.

பதினெந்தாவது பாடலில்.

விண், மன் காற்று தீயும் உடலும் உயிரும் உள் பொருள் இல்பொருள் எல்லாமாய் “யான் எனது” என்று கூறுவோரை ஆட்டிவைப்போனை எவ்வண்ணம் வாழ்த்துவனோ, என்று இறைவனின் வரம்பில் ஆற்றலையும்

எம் போன்றோர் மடமையையும் மனத்துக்கு அறிவுறுத்துகிறார் “என் சொல்லி வாழ்த்துவனே” என்கிறார். பதினொறாவது பாடலில்

வானோர் வாழ்த்துவது தாம் வாழ ஆனால் நானோ இப் “பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் யான் உன்னை பரவுவனே” என்று இறைவனை தோத்தரிக்கிறார். வினையின் வந்ததாய் வினைகளையே விளைவிக்கும் பிறவியை “பாழ்த்த பிறப்பு” என்கிறார். தேவர் நிலை வேண்டாம் இப்பாழ்த்த பிறவியறுபடல் வேண்டும் என்றும் அதற்கு இறைவனை பணி என்று நெஞ்சுக்கு அறிவுறுத்துகிறார்.

பதினேளாவது பாடலில்

பரவுவார் ரிமையோர்கள்

நால் வேதமும் உன்னை பாராட்டுகிறது உன்மை அன்பை உடைய அடியார்கள் உன்னிடம் கலந்தே இருக்கின்றனர் ஆயினும் உனது திருவடியை காண்பார்களோ.

“உணர்ந்தார்க்கே உணர்வரியோன்”

பதினானம் பெற்றவரே உணர்வர்

ராசத தாமத குணமுடையோர் உணர்வரோ அவர் கழலினைகளை கண்டு களியார் என்று நெஞ்சிற்கு அறிவுறுத்துகிறார்.

பதினெட்டாவது பாடலில்

தேவர்கள் பொருட்காட்சியாலும் முனிவர் யோகக்காட்சியாலும் காண முயன்றனர் ஆனால் இறைவனோ மெய்ஞ்ஞானத்தால் அறியத் தக்கவன்.

திருவடிக்கு அன்பும் தொண்டும் செய்யாத பிறவியைக் காட்டிலும் இறத்தலே நல்லது என்று விண்ணப்பிப்பது போல நெஞ்சிற்கு அறிவுறுத்துகின்றார்.

பத்தொன்பதாவது பாடலில்

வேளில்வேள் மலர்க்கணைக்கும்

வெண்ணைகைச் செவ் வாய்க்காரிய

பானலார் கண்ணியர்க்கும் உருகுகின்ற நெஞ்சமே என் உள்ளத்தில் புகுந்த இறைவன் இப்போ பரந்த வெளியில் போயுள்ளான் நீ மாண்டு போகாமல் வாழ்கின்றாயே என்று நெஞ்சை விளித்து உறுத்துகிறார். இவ்வாறு மனதுக்கு அச்சறுத்தல் தெரிவித்த மணிவாசகர் இருவதாவது பாடலில் மிக வருந்தி விளிப்பாகும் படி மனத்துக்கு அச்சறுத்துகிறார்.

“வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்

டாழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை யேத்தாதே

குழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பலகாலும்

வீழ்கின்றாய் நீயவலக் கடலாய வெள்ளதே”

நெஞ்சே நான் சொல்வதை கேளாமல் இறைவனை ஏத்தாது துன்பக் கடலில் வீழ்கின்றாய்

பேரின்பத்துள் அழுந்தி வாழவேண்டிய நீ சிற்றின்பத்தில் வினைக்கீடான பிறவிச்சூழலில் அகப்பட்டு வாழ்கின்றாயாதலின்

வாழாத நெஞ்சமே வாழ்தற்கறிக்கச் சமைத்தானை நன்கு சமைத் தான் என்பது போல வாழத் தெரியாத மனமே மானால் வாழ்கின் றாயே என்று உயிர்களின் அறியாமைக்கு வருந்தி கூறுகிறார்.

“ஆழாமல் காப்பானை ஏத்தாதே சூழ்கின்றாய் கேடு உனக்கு”

இறைவன் கருவிகரணங்களால் சுட்டியும் அறிய முயற்சிக்க அதற்கு சுட்டறிவு பயன்படாது உருகிய மனமும் பெருகிய கண்ணீரும் உண்டான காலத்திற் தான் கடவுட் காட்சி கருத்துக்கு புலனாகும் என்பதை மேல் இருபது பாடல்களிலும் உணர்ச்சி வசமாய் உணர்த்துகிறார் மணிவாசகர். முதல் பத்தும் இறைவனை அனுபவத்தால் உணர்தல் தேகாதி பிரபஞ்சங்களைக் கண்டு நீங்கி இறைவனை உணர்தல் பற்றியும் அடுத்த பத்தும் ஆன்மாக்கு அறிவுறுத்தல் பற்றியும் கூறப்பட்டது.

திருமந்திர விளக்கம்

தானச்சீறப்பு

ஆர்க்கும் இடுமின் அவர்இவர் என்னன்மின்
பார்த்திருந்து உண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின்
வேட்கை உடையீர் விரைந்தொல்லை உண்ணன்மின்
காக்கை கரைந்துண்ணும் காலம் அறிந்தே.

- 250

ஆர்க்கும் இடுமின் :- எல்லாருக்கும் கொடுத்து உதவுங்கள்
அவர்இவர் என்னன்மின் :- அவர், இவர், வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்று வேறுபாடு பார்க்காதீர்கள்.

பார்த்திருந்து உண்மின் :- வரும் விருந்தை எதிர்பார்த்திருந்து அதன் பிறகு நீங்கள் உண்ணுங்கள்.

பழம்பொருள் போற்றன்மின் :- முன் சமைத்து மீந்துபோன பழையதைப் பாதுகாத்து வைக்காதீர்கள்.

வேட்கை உடையீர் விரைந்தொல்லை உண்ணன்மின் :- ஆசை அதிகம் உடையவர்களே, அவசரம் அவசரமாக உண்ணாதீர்கள், ஆற அமர இருந்து உண்ணுங்கள் தனியாக இருந்து உண்ணாதீர்கள்.

காக்கை கரைந்துண்ணும் காலம் அறிந்தே :- காகங்கள் கூடத் தம்மினத்தைக் கூவி அழைத்துக் கூட்டமாக இருந்து உண்ணுவதை உணருங்கள்.

கைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை

மெய்யுணர்தல்

திருமுறைநெறிச்செல்வர்
திருமதி. மகாதேவா சாந்தினி

உயர்ந்த சீலங்களையும், உயர்ந்த வார்த்தைகளையும், உயர்ந்த தத்துவங்களையும் போதிக்கும் புராணக்கதைகளை, கட்டுக்கதை என்றும், கற்பனை என்றும், கருத்துக்கொவ்வாத விஷயம் என்றும், சிலர் கூறிவிடுகின்றனர். மக்களில் சிலர்க்கு இவற்றை கற்பனைக் கதை என்று கூறுவதில் ஒர் ஆவல். நம்மால் கொள்ள முடியாததை, பொய்யானவை, முடநம்பிக்கை என்று கூறுவதுமனித சுபாவம்.

எம் மத்தியில் சில சைவசமயிகள் வேத, ஆகம நூல்களை நன்கு கற்று அறிந்த குருவை நாடி இவ்வாறான புராணக் கதைகளின் உட்கருத்தை நன்கு அறிந்து, எதற்காக இவைகள் எழுதப்பட்டன என்பவற்றை தெளிந்து கொண்டார்களானால் இவ்வாறான மயக்கம் ஏற்படாது.

பிற சமயத்தவர்கள் இவ்வாறான வேதநூல்களைக் கேட்பதற்காக தங்கள் நேரத்தை ஒதுக்கி குருவிடம் செல்கிறார்கள். சைவசமய மக்களில் பெரும்பாலானவர்கள் கோவில் வழிபாட்டையும், விரத அனுஷ்டானங்களையும் செய்து தாம் கேட்பதை இறைவன் தரவேண்டும், என்று வழிபடுகிறார்களேயொழிய வேத, ஆகம சொற்பொழிவுகள், புராணபடனங்களைக் கேட்டு எது உண்மை என்று அறிய நேரத்தை ஒதுக்குகிறார்கள் இல்லை. அப்படி இவர் கள் கேட்பார்களேயானால் மேற் சொன்ன இப்படியான தெளிவில் ஸாத கருத்துக்களுக்கு விளக்கம் கிடைக்கும்.

இதையே தெய்வப்புலவர்களாகிய ஒளைவயாரும், திருவள்ளுவரும் பின்வரும் செய்யுளிலும், குறளிலும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

தேவர் குறஞும் திருநான் மறை முடிவும்
மூவர் தமிழும் முனி மொழியும் - கோவை
திருவாசகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒரு வாசகம் என்று உணர்.

திருவள்ளுவருடைய திருக்குறஞும், சிறப்பான நான்கு வேதங்களின் முடிவாகிய உபநிடதங்களும், திருநானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய மூவர் பாடிய தேவாரமான தமிழ் மறையும், மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருக்கோவையாரும், திருவாசகமும், திருமூலர் அருளிய திருமந்திரமும் அவையாவும் ஒரு பொருளையே உணர்த்துகின்றன என்பதை உணர்வாயாக.

இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள் நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு
மயக்கம் நீங்கி மெய்யுணர்வு உடையவர்களுக்கு, அம் மெய்யு ணர்வு அறியாமையைப் போக்கி இன்பம் உண்டாக்கும்.

திருவிளையாடற் புராணத்தில் திருவருள் விளையாடும் திருப்பாடல்கள்

சிவ: சண்முகவடிவேல்

பொதியம் என்னும் மலையில் அகன்ற சுனையே கொப்பழாகும். மூங்கில் மெல்லிய தோள்கள் (வேயறு தோளி - தேவாரம்) பொதியமலை மடந்தை. அவளுடைய கச்சு கருமேகம் மலையின் சிகரம் தனங்கள் அருவி நீர் ஒழுகும் மதுரப் பால். பொதியம் என்னும் மலைப்பெண் பெற்றெடுத்த புதல்வி தாமிரபன்னி என்னும் ஆறு, அந்த உருவத்தைப் பரஞ்சோதி முனிவர் அருந்தமிழ் செய்யுளாகச் செய்து தருகின்றார்.

அவதானியுங்கள்:

கருநிற மேக மென்னுங்
 கச்சனி சிகரக் கொங்கை
 அருவியாந் தீம்பால் சோர
 வகன்களை யென்னுங் கொப்பழப்
 பொருவில் வே யென்னு மென்றோட்
 பொதியமாஞ் சைலப் பாவை
 பெருகுதன் பொருநை யென்னும்
 பெண்மகப் பெற்றா என்றே.

(திருநா - சிறப்பு -7)

பொதியமலையிலிருந்து அருவியாறு'கல்'என்று ஒலித்து வீழ்கின்றது.

மிக்க வேகத்தினோடும் கல் என்ற ஒலியினோடும் வீழும் பொருநை நதி நீராகிய குழந்தை மூல்லை நிலத்தில் தவழ்ந்து செல்லு கின்றது.

மூல்லை நிலத்தில் பாலுக்குக் குறைவேது! அக் குழந்தை மூல்லை நிலத்தில் இனிய பாலைப் பருகும். அந்நிலத்தில் உழவர்களுடைய முகில் போல் மழுக்குகின்ற பம்பையினுடைய இனிய குரலைச் செவிமடுக்கும். அங்கு நின்றும் காலால் மெதுவாக நடந்து செல் லும். வயல்கள் தோறும் விளையாடலை விரும்பி ஆடிச் செல்லும். அந்நிகழ்வுகள் கண்டு அறிவுதற்கரிது, கற்பனைக்கு எட்டாதது. முனிவர் பரஞ்சோதியார் செந்தமிழில் குளைத்துத் தெவிட்டாத தேனினும் இனிய சொற்களால் சுவை தரப் பாடுகின்றார்.

கல்லெனக் கரைந்து வீழுங்
 கடும் புனர் குழவி
 தொல்லெனத் தவழ்ந்து தீம்பா
 லுண்டோரீஇத் திண்டோள் மள்ளள்
 செல்லெனத் தெழிக்கும் பம்பைத்
 தீங்குரல் செவி வாய்த் தேக்கி
 மெல்லெனக் காலிற் போகிப்
 பண்ணதொறும் விளையாட் டெய்தி

(இதுவும் - 8)

மூல்லை நிலத்தில் தவழும் பொருநை நதியாகிய பெண் குழந்தை நாள் ஒரு மேனியும் பொழுது ஒரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து வருகின்றாள்.

வாழைத் தண்டுகள் அவனுடைய மென்மையான தொடைகள், மாந்தளிர்கள் மேனியின் நிறங்கள், தென்னங் குரும்பைகள் தனங்கள், வஞ்சிக் கொடி மெல்லிடை, பனைமடல் வண்டுகள் மொய்க்கும் கூந்தல், தாமரை மலர் ஓளியுடைய மதிமுகம். இவ்வாறு மங்கைப் பருவத்தினள் ஆகின்றாள். நீண்ட தாழைமர வேலியையுடைய நெய்தல் நிலச் சோலையில் தரிக் கின்றாள். பரஞ்சோதியார் பைந்தமிழில் பாடிப் பரவச முட்டுகின்றார்.

அரம்பை மென் குறங்கா மாவி
நவிர்தளிர் நிறமாத் தெங்கின்
குரும்பைவெம் முலையா வஞ்சிக்
கொடியிறு நுகப்பாக் கூந்தல்
சுரும்பவிழ் குழலாக் கஞ்சங்
சுடர்மதி முகமாக் கொண்டு
நிரம்பிநீர் கைதை வேலி
நெய்தல் குழ் காவில் வைகி

(இதுவும் - 9)

குரும்பைமலர்க் குழலி என்பது தேவாரம்

பொருநை ஆகிய கண்ணியாம் நீத்தம் பலமலர் மாலைகள் அணிவள். வெண்ணுரையாகிய போர்வையை மேனியில் போர்ப்பாள். பொதிய மலையில் அரைபட்ட சந்தனத்தோடு கலந்த கத்தூரிக் குழம்பாகத் திகழ்வாள். பொன்னாலும் மணியாலும் பொருந்திய மாலைகளைத் தரித்துக் கொள்வாள். அவள் தன் இயல்புக்கு ஏற்ப மகிழ்ச்சியில் குதாகலிக்கின்ற கடலாகிய தன் தலைவனுடைய மார்பைப் புல்லிக் கொண்டனள்.

பரஞ்சோதி முனிவர் பல்சுவை கூட்டிப் பைந்தமிழ்ச் செய்யுள் பாடுகின்றார். ஒரு தரம் படித்துப் பாருங்கள்

பன்மலர் மாலை வேய்ந்து
பால் நுரைப் போர்வை போர்த்துத்
தென்மலைத் தேய்ந்த சந்த
மான்மதச் சேறு பூசிப்
பொன்மணி யாரந் தாங்கிப்
பொருநையாவ் கண்ணி முந்தீர்
தன்மகிழ் கிழவ னாகந்
தழீகுக் கொடு கலந்த தன்றே

(இதுவும் - 10)

பொருநை ஆறு விரைவாக ஒடுகின்றது. இரு கரைகளிலும் உள்ள சிவாலயங்களிடமாக மருவிச் சென்றது. மூல்லை நிலத்திலுள்ள பசுக்களினிடமிருந்து ஜந்து கவ்வியங்களையும் தேனையும் அலைகளாகிய கரங்களால் அள்ளி அள்ளிச் சிவாலயத்திசை நோக்கி வீசும். நல்ல கத்தூரியையும் சந்தனத்தையும் அப்பியது. மணங் கமழ் மலர்களைத் தூவியது. அக் கண்கொள்ளாக் காட்சி சிவபூசைத் திருத்தொண்டுச் செயலாற்றும் சிவனடியார்களைச் சிந்திக்கச் செய்து மெய் சிலிர்க்க வைக்கும்.

வல்லைதா யிருபால் வைகுஞ்
சிவாலய மருங்கு மீண்டு
மூல்லையா னைந்துந் தேனுந்

திரைக்கையால் முகந்து வீசி
நல்லமான் மதஞ்சாந் தப்பி
நறுவிரை மலர்தூய் நீத்தஞ்
செல்லாற் பூசைத் தொண்டின்
செயல்வினை மாக்கள் போலும்

(இதுவும் -11)

பொருநையின் வெள்ளப்பெருக்கு அலைகளை உடையது. மலையிலுள்ள பொன் மணி வைரம் குழை என்பவற்றை அணியும். அரைபட்ட அகிலையும் சந்தனத்தையும் அப்பும். இனிய அமுதம் உணவாகும்.வரம்பு பொருந்திய மருத நில மங்கையை அவள் பருவத்திற்குத் தகுதி வாய்ந்தனவற்றை ஆராய்ந்து தந்து கைத்தாயைப் போல வளர்க்கும்.

வரைபடு மணியும் பொன்னும்
வைரமும் குழையும் பூட்டி
அரைபடு அகிலஞ் சாந்து
மப்பியின் னமுத மூட்டிக்
கரைபடு மருத மென்னுங்
கன்னியைப் பருவ நோக்கித்
திரைபடு பொருநை நீத்தஞ்
செவிலிபோல் வளர்க்கு மாதோ

(இதுவும் - 13)

நீலமணி மிடற்றுச் சிவபெருமான் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்த பரம்பொருள் என்று வேதம் முதலாகிய கலைகள் எடுத்து ஒதும். விபூதி உருத்திராக்கக் காதனங்கள் வீட்டு நெறிக்கு வழி வகுப்பனவாகும் என்னும் உண்மையை ஓர்ந்திருந்தும் தெளிவில்லா தவருடைய அறிவின் கலக்கம் போலப் பெருவெள்ளம் கலங்கும். உண்மையை உணர்ந்தவருடைய பெரியோருடைய உள்ளத் தெளிவு போலத் தெளிந்தும் பாயும்.

மறைவழி கிளைத்த வெண்ணென்
கலைகள் போல் வருநீர் வெள்ளம்
துறைவழி யொழுகும் பல்கால்
சோலைதண் பழனஞ் செய்தேன்
உறைவழி யோடை யொங்கு
மோடிமன் றுடையார்க் கன்பர்
நிறைவழி யாத வுள்ளத்
தன்புபோ ஸிரம்பிற் றன்றே

(இதுவும்- 15)

பொருநை நதியின் வெள்ளம் வேதத்திலிருந்தும் கிளைத்த அறுபத்துநான்கு கலைகள் போலத் துறைவழிக் கிளைத்துப் பாய்ந்தது. பல வாய்க்கால்களாக சோலையிலும் குளிர்ந்த மருத நிலத்திலும் வயல்களிலும் தேன் துளிக்கும் ஒடைகளிலும் எங்கும் விரைந்து ஏகியது. தில்லைச் சிதம்பரத்தில் சிவபெருமான் அடியார்கள் திருவுள்ளத்தில் நிறைந்து நீங்காத அன்பைப் போலப் பொங்கி வழிந்தது புதுவெள்ளம்.

தேவாரச் சிந்தனை அழுதம்

ஆதீஸ்ப்புலவர் சு. குஞ்சிதபாதம்,
திருவாவடுதுறை.

தேவாரப் பதிகங்களுள் விளங்கும் அரிய செய்திகளில் சிலவற்றைச் சிந்தித்தல் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திரிபுரத்தில் இருபொருள்:

சிவபெருமான் திரிபுரங்களை எரித்த புராணவரலாறு தேவாரப் பதிகங்களுள் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளதை நாம் அறிவோம். “திண்ணில் யங்கொண்டு நின்றான் திரிபுரம் மூன்று எரித்தான்” (திருநல்லூர்-5) என்னும் அப்பா தேவாரத்தில் “திரிபுரம் மூன்று எரித்தான்” என்று உள்ளது “மூன்று” என்று கூறியருளி உள்ளமையால் “திரிபுரம்” என்பதில் உள்ள “திரி” என்ற சொல்லுக்கு மூன்று என்று பொருள் கொள்ள வழியில்லை. எனவே “திரிபுரம்” என்பதனை வினைத்தொகையாகக் கொண்டு “திரிந்தபுரம்” என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

இது பற்றித் “திரிபுரம்” என்று தேவாரத்தில் வருகின்ற இடங்களிலெல்லாம் “திரிந்தபுரம்” என்று பொருள் கொள்ள முடியாது என்பதனையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். முப்புரங்களும் விண்ணில் இயங்கித் திரிந்தவை. எனவே “திரிந்தபுரம்” என்று பொருள் கொள்ள இடமுண்டு. ஆயினும்,

“இயங்கும் திரிபுரங்கள் ஓர் அம்பினால் அழித்திடுமே” (அடையாள திருத்தாண்டகம் - திருவதிகை - 6) என்னும் பகுதியில் “இயங்கும்” என்று தனியே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே இவ்விடத்தில் “திரி” என்பதற்கு “மூன்று” என்றே பொருள் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு “திரிபுரம்” என்ற சொல்லினை “முப்புரம்” என்னும் பொருளிலும் “திரியும்புரம்” என்னும் பொருளிலும் தேவாரம் கையாண்டுள்ள பாங்கு உணர்ந்து போற்றத்தக்கது.

எட்டாம் திருப்பாடலில் ஓர் இனிய இணைப்பு:

கதிரொளிய நெடுமூடிபத்து உடையகடல்
 இலங்கையர்கோன் கண்ணும் வாயும்
 பிதிரொளிய கனல்பிறங்கப் பெருங்கயிலை
 மலையையிலை பெயர்த்தனான்று
 மதில்அள கைக்கு இறைமுரல் மலரடி ஒன்று
 ஊன்றி மறை பாட ஆங்கே
 முதிரொளிய சுடர்நெடவாள் முன்னீந்தான்
 வாய்ந்தபதி முதுகுன்றமே

இத்திருப்பாடலில் “மதில் அளகைக்கு இறை முரல்”என்னுங் தொடரால் இராவணனைத் தண்டித்த போது குபேரன் மகிழ்ந்தமை குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இறை இயல்பு:

திருஞானசம்பந்தர் தம் திருப்பூவணம் பதிகம் ஒன்றில் (முதல் திருமுறை) ஆறாம் திருப்பாடலில் “நன்று தீதென்று ஒன்றிலாத நான்மறையோன்” என்று குறிப்பிட்டருள்கின்றனர். அதே சமயம் திருச்சிராப்பள்ளி பதிகத்தில் “நன்றுடை யானைத் தீயது இலானை” என்று குறிப்பிட்டருளியுள்ளமை நம் நினைவுக்கு வரும். நான்மறைகளை அருளிச் செய்தவர் சிவபெருமான். அவற்றுள் நல்வினை தீவினைகளை வரையறுத்து அருளி நல்வினைகளைச் செய்து, தீவினைகளைத் தவிர்க்குமாறு பதேசித்து அருளியுள்ளார். ஆனால் சிவபெருமான் நல்வினை தீவினைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவர். வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவனாக அவர் திகழ்கின்றார். இக்கருத்தில் “நன்று தீது என்று ஒன்றிலாத நான்மறையோன்” என்று அருளியுள்ளனர் சம்பந்தப் பெருமான்.

திருச்சிராப்பள்ளி பதிகத்தில் “நன்று” என்றது ஆன்மாவுக்கு நலஞ்செய்யுங் திருவருளைக் குறிக்கின்றது. எனவே ‘நன்றுடையானை’ என்றது “திருவருளாகிய நன்மையை உடையவனை” என்று பொருள்படும். “தீயதிலானை” என்பது அருஞுக்கு மாறான கொடிய இயல்பு எதுவும் இல்லாதவன் என்று பொருள்படும். இத்தகைய பொருள் சிவபெருமான் ஒருவனே என்பது கருத்து.

இனி, திருவாலவாய்ப் பதிகத்தில் “குற்றம் நீ குணங்கள் நீ” என்றருளியது என்னவோ எனில் உயிர்கள் இயற்றும் தீமை நன்மைகளுக்கு அவ்வுயிர்களைச் செலுத்துவோராகச் சிவபிரானே உள்ளார் என்னும் கருத்தில் ஆகும். நன்மை செய்யும் பொருட்டுச் செலுத்தலாமோ எனில் உயிரை அதன் பக்குவ நிலைக்கு ஏற்ப அது செல்லும் வழியில் செலுத்தியே திருத்த வேண்டும். “குணவழிவிட்டுத் திருத்தி” என்பது முத்திப்பஞ்சாக்கர மாலை.

இவ்வாறு திருமுறைச் சிந்தனைகளை மேன்மேலும் செய்துய்யத் திருவருளை வேண்டுவோமாக.

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்றி – மெய்கண்டார்

வாரியாரின் ஒரு வரி பதில்

1. நாம் கொள்ள வேண்டியவை எவை?
சுத்தியத்தைச் சொல்
தர்மத்தை நடத்து.
அன்னை, தந்தை, குரு முதலானோரைத் தெய்வமெனக்கொள்.
2. நாம் கிரகித்துக் கொள்ள வேண்டியது என்ன?
குருவின் வசனம்
3. தள்ள வேண்டியது என்ன?
(அகார்யம்) தீமையான செயல்
4. குரு யார்?
உண்மையை அறிந்தவர், தம்மை நம்பிய மாணவர்களின் நன்மையை நாடுபெவர்.
5. விரைவாகச் செய்ய வேண்டியது என்ன?
குடுப்பத் தொடர்பை அகற்றுதல்.
ஐனன் மரணத்தை அகற்றி முக்தியடைதல்.
6. மோட்சத்துக்கு விடை எது?
உள்ளதை உள்ளபடி அறிந்து காரியத்தில் காட்டுவது,
7. எது பத்தியம்?
தர்மம்
8. எது விஷம்?
பெரியோர்கள் வார்த்தையை அலட்சியம் செய்வது
9. எல்லாருக்கும் பயத்தைத் தருவது எது?
மரணம்
10. செவி வழியாக உண்ணும் உணவு எது?
சாதுக்களுடைய உபதேசம்
11. நம்மை எல்லாரும் மதிப்பதற்கு உரிய தன்மை யாது?
யாரிடமும் எதையும் கேட்காதிருத்தல்
12. வறுமை யாது?
திருப்தி இன்மை
13. கீழ்மை யாது?
முடர்களிடம் யாசிப்பது.
14. உயர்ந்த ஜீவனம் எது?
குற்றமின்மை
15. நரகம் எது?
பிறர்வசமாயிருத்தல்

16. சவுக்கியம் எது?
எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடுதல்.
17. சாதிக்கத் தக்கது எது?
உயிர்களுக்கு நன்மை செய்தல்
18. பிராணிகளுக்குப் பிரியமுள்ளது எது?
உயிர்
19. அனர்த்தத்தைத் தருவது எது?
அகம்பாவம்
20. சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது எது?
சத்சங்கம் (நல்ல மனதுள்ளவர்களின் நட்பு)
21. மரணத்தைவிடப் பெரியது எது?
அசட்டுத்தனம்
22. விலைமதிக்கப்படாதது எது?
சமயத்தில் கொடுத்தது.
23. சாகும் வரையில் குத்துவது எது?
இரகசியத்தில் செய்த பாவம்.
24. எதற்காக முயற்சி செய்ய வேண்டும்?
கல்வி பயிலுதல், தானம் செய்தல், உடல் நலம் பேணுதல் இவைகளுக்காக.
25. அலட்சியம் செய்ய வேண்டியது எது?
கெட்டவர்கள், பிறருடைய தாரம், பிறருடைய பொருள்.
26. இரவு பகல் நினைக்க வேண்டியது எது?
சம்சாரத்தில் சாரமில்லை என்பது.
27. பிரியம் வைக்க வேண்டித்து எது?
ஏழைகளிடத்தில் இருக்கம்.
சாதுக்களிடத்தில் நட்பு.
28. சாது யார்?
நல்ல நடத்தையுள்ளவன்.
29. எவன் பண்டிதன்?
விவேகி,(விவேகத்தையுடையவன்)
30. எவன் சுத்தன்?
எவன் மனது சுத்தமாக உள்ளதோ அவன்.
31. பகைவன் யார்?
சோம்பேறித்தனம்
32. சூரன் யார்?
துன்மார்க்கத்தில் மனதைப் போகவிடாமல் அடக்குகிறவன்.

33. சமர்த்தன் யார்?
பெண்களின் நடையினால் வஞ்சிக்கப்படாதவன்.
34. சந்திரி கிரகணம் போல் பிறருக்கு இதம் செய்பவர் யார்?
நல்லோர்.
35. விழிப்புள்ளவன் எவன்?
விவேகமுள்ளவன்
36. துக்கத்தைத் தொலைப்பதில் கெட்டிக்காரன் யார்?
தனக்கு ஒன்றும் வேண்டாம் என்று விட்டுக் கொடுப்பவன்.
37. எவன் அதர்மன்?
கெட்ட நடத்தையுள்ளவன்
38. குருடன் யார்?
படித்திருந்தும் கெட்ட காரியங்களைச் செய்பவன்.
39. செவிடன் யார்?
நன்மையைக் கேட்காதவன்
40. ஊமை யார்?
தகுந்த வார்த்தைகளைச் சரியான காலத்தில் சொல்ல முடியாதவன்.
41. நொண்டி யார்?
திருக்கோயில் வலம் வராதவன்
42. முடவன் யார்?
முதிர்ந்த வயதில் தீர்த்தயாத்திரை போகிறவன்.
43. கண்ணிருந்தும் குருடன் யார்?
நாத்திகளான மனிதன்.
44. குருடனைக் காட்டிலும் குருடன் யார்?
ஆசையுள்ளவன்.
45. எப்போதும் சிந்திக்க வேண்டியது எது?
இறைவனது பாதார விந்தங்கள்.
46. திருடர்கள் யார்?
ஐம்பொறிகளை இழுத்துக் கொண்டு போகும் செயல்கள்.
47. கள்போல் மயக்கத்தை உண்டுபண்ணுவது எது?
பற்று (ஆசை, நட்பு)
48. சம்சாரக் கொடி எது?
ஆசை
49. உறக்கம் யாது?
ஆன்மாக்களின் மூடத்தனம்.

காசிவாசி செந்திநாதையர் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள்

- 1848 - கீலக வருடம் ஜூப்பசி மாதம் 2-ந் திகதி யாழ்ப்பணத்துக் குப்பிமான் என்னும் கிராமத்தில் பிறப்பு - தந்தை சிந்நய ஜயர்: தாய்: கவுரியம்மை இளைய சகோதரர் இருவர்: சம்புநாதையார், பொன்னையர்.
- 1853 - மாமனார் கதிர்காம ஜயரிடம் (தமிழ், சமஸ்கிருதம்) வித்தியாரம்பம்.
- 1853 - யாழ்ப்பாணம் மத்தியகல்லூரியில் சேர்ந்து ஆங்கிலக் கல்வி பயிலத் தொடங்குதல்.
- 1868 - நல்லூர் சம்பந்தப் புலவரிடம் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணம் கற்றல்.
- 1871 - தந்தையுடன் இந்தியா செல்லல்.
- 1872 - நாவலரின் வண்ணார்பண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலையில் ஆசிரிய நியமனம். இவ்வித்தியாசாலையில் 6 வருடமும் நாவலரின் ஆங்கிலேய வித்தியாசாலையில் 1 வருடமும் ஆசிரியப் பணிபுரிதல். இக்காலத்தில் நாவலரின் ‘விவிலிய குற்சிதம்’ என்னும் நூலை வெளியிடுதல்.
- 1878 - மனைவி சிவகாமியம்மையார் காலமாதல். (மீனாட்சி யம்மை என்னும் மகள் இவர்களுக்குண்டு.) ஆசிரியப் பதவியைத் துறந்து இந்தியா சென்று திருவ எந்தபுரத்தில் சமஸ்கிருத காவியம், வியாகரணம், தருக்கம் முதலியன கற்றல்.
- 1879 - நாவலர் சிவபதமடைதல்.
- 1880 - யாழ்ப்பாணம் திரும்புதல்- உபந்நியாசங்கள் செய்யத் தொடங்குதல்
- 1882 - மீண்டும் இந்தியா செல்லல், திருநெல்வேலி சைவ வித்தி யாசாலை ஆசிரியராகப் பணியாற்றல்.
- 1883 - திருநெல்வேலியில் ‘சுஜுனமனோரஞ்சினி’ பத்திரிகை உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றல் - கண்டன நூல் எழுதல்: அதனைத் தொடர்ந்த வழக்கில் வெற்றியடைதல்.
- 1884 - நிர்வாண தீட்சையும் ஆசாரியாபிஷேகமும் செய்யப் பெறுதல் - ‘அகோர சிவாசாரியர்’ என்னும் தீட்சா நாமம் பெறுதல்
- 1886 - கந்தபுராண நவநீதம் எழுதல்.
- 1887 - இனுவில் நடராசையரிடம் சிவஞானசித்தியார் படித்தல். ‘ஞானபோத விளக்கச் சூறாவளி’ எழுதி வெளியிடுதல்
- 1888 - ‘அமிர்த போதினி’ என்ற வார வெளியீட்டை நடத்துதல். ‘சிவனுந் தேவனா என்னும் தீய நாவுக்கு ஆப்பு’, ‘வஜ்ரடங்கம்’ என்னும் கண்டன நூல்கள் எழுதுதல். ‘கிறீஸ்து மத கானனகுடாரி’ ‘சித்தாந்த சிகாமணி’ என்னும் பட்டங்கள் பெறுதல்.-

‘ஞானரத்தினாவளி’, ‘வீரபத்திராஸ்திரம்’, விவிலிய குற்சித கண்டன திக்காரம்’ முதலிய நூல்களை வெளியிடல்.

1888 - 1898

- வரை காசியிலே வசித்தல் (இதனால் காசிவாசி செந்திநாதையர் என அழைக்கப்படல்)- பத்திரிகைகளுக்கு கட்டுரைகள் எழுதுதல்.
- 1898 - நா.கதிரைவேற்பிள்ளைக்கு ‘மாயாவாத துவம்ச கோளாரி’ என்னும் பட்டம் கொடுத்தல்.
- 1902 - திருப்பரங்குன்றத்தில் ‘வைதிக சுத்தாத்துவித சைவசித் தாந்த வித்தியாசாலை’ என்னும் பாடசாலை நிறுவி, ஆங்கிலம், தமிழ், வடமொழிலிலுள்ள நூல்களைக் கற்பித்தல்.
- 1904 - கருங்குழி இராமலிங்கம் பிள்ளையின் பாடல் காரணமாக எழுந்த வழக்கில் புலோலி நா.கதிரைவேற்பிள்ளைக்கு சாட்சி பகர்தல்- ‘வைதிக சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தப் படம்’ வெளியிடுதல். - சித்தாந்தபானு’ எனும் பெயர் பெறுதல்.
- 1906 - ‘செந்திநாத சுவாமி யந்திரசாலை’ என்னும் அச்சகத்தை நிறுவுதல்.நூல்கள் வெளியிடல்
- 1910 - வச்சிர தண்டம், தாந்திரிக துண்ட கண்டன கண்டனம் என்னும் நூல்கள் வெளியிடுதல்.
- 1924 மே மாதம் 5-ந் திகதி சிவபதமடைதல்.

வெளியீடுகள்

ஜியரவர்களால் இயற்றப்பெற்ற வெளியீடுகள் 45 என பழைய கட்டுரைகளிலிருந்து அறியக்கிடக்கிறது. இவற்றில் 21 வெளியீடுகளின் பெயர்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

1. கந்தபுராண நவநீதம்
2. ஞானரத்தினாவளி
3. சைவவேதாந்தம்
4. தேவாரம் வேதசாரம்
5. தத்துவ விளக்கம் மூலமும் உரையும்
6. சிவஞானபோத வசனாலங்கார தீபம்
7. வஜ்ரடங்கம்
8. வச்சிர தண்டம்
9. சாண் சுத்திரியப் பிரசண்டமாருதம்
10. ஞானபோத விளக்கச் சூறாவளி
11. சிவனுந்தேவனா என்னும் தீய நாவுக்கு ஆப்பு
12. வீரபத்திராஸ்திரம்
13. விவிலிய குற்சிதக் குறிப்பு
14. தாந்திரிக துண்ட கண்டன கண்டனம்
15. மகாவுக்கிர வீரபத்திராஸ்திரம்
16. வைதிக சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தப் படம்

17. வைதிக சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த தத்துவப்பட வினா விடை
18. ஸ்ரீ சீகாழிப் பெருவாழ்வின் ஜீவகாருண்ய மாட்சி
19. நீலகண்ட பாஷ்யத் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு
20. வைதிக சைவசுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த சமயம்.

இவரால் இயற்றப்பட்டவை 45க்கு அதிகமானவை என்று கூறுவோரும் உண்டு. அச்சில் வராதவை பல. பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகளாக வந்தவையும் பல. இன்று கிடைப்பவை மிகச் சில.

பிறந்த இடம்

ஜயரவர்கள் பிறந்த கிராமம் ஏழாலையென்று சில நூல்களில் இருக்கின்றன. இன்னுஞ் சிலவற்றில் மல்லாகம் என்றும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. புன்னாலைக்கட்டுவன் என்றும் சிலர் சொல்வதுண்டு.

இவர் பிறந்த கிராமம் குப்பிழான் என்பதே உண்மை. பண்டுதொட்டு தனித்தன்மையுடன் விளங்கிய இக்கிராமம் பல கலைஞர்களையும் ஞானிகளையும் அறிஞர்களையும் பெற்றிருக்கிறது. இடைக்காலத்தில் இக்கிராமம் பிரிவுண்டு ஏழாலை, புன்னாலைக்கட்டுவன், மபிலிட்டி முதலிய கிராம சேவகர் பிரிவுகளுள் இருந்தது. மீண்டும் 1964-ல் அரசினரால் அங்கீரிக்கப்பட்டு தனிக் கிராமசேவகருடன் ஒரு தனிக் கிராமமாக உருவானது.

குப்பிழானிலுள்ள குருக்கள் கிணற்றி என்னும் குறிச்சியிலே ஜயரவர்கள் பிறந்ததாக அறிந்தவர் கூறுவார். இவர் பிறந்த பின் இவரின் குடும்பம் குப்பிழான், சொக்கர்வளவு சோதிவிநாயகர் ஆலயத்திற்கருகில் குடியேறியது. ஜயரவர்களின் இளைய சகோதரர்களில் ஒருவரான பிரம்மரீ பொன்னையரும் அவரின் மகன் பிரம்மரீ சுந்தரசர்மாவும் இந்த இடத்திலே குடும்பத்துடன் வாழ்ந்து ஆலயத்தையும் பரிபாலித்து வந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

‘செந்திநாதையர் வாசிகசாலை’ என்ற பெயருடன் ஜயர் அவர்கள் பிறந்த கிராமமாகிய குப்பிழானில் ஒரு வாசிகசாலை நிறுவுவதற்கு சின்னத்தம்பி பொன்னம்பலம் என்பவர் 16 குளி காணியை கிணற்றுப் பங்கு வழிவாய்க்காலுடன் பொன்னையர் சுந்தரசர்மா, கந்தையா சொக்கலிங்கம், வைத்திலிங்கம் தம்பிராசா, தம்பர் தருமலிங்கம் ஆகியோருக்கு நன்கொடையாக 6-3-1946-ல் நன்கொடை உறுதி இல: 1762 - ன் மூலம் எழுதியுள்ளார். இந்த உறுதி பிரசித்த நொத்தாரிஸ் சி.த.இராசரத்தினம் முன்னிலையில் எழுதப்பட்டதாகும். இக்காணியிலேயே இன்று குப்பிழான் சனசமூக நிலையமும் வாசிகசாலையும் இயங்குகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு உரைவிளக்கம்

கலாபூஷணம், சைவப்புலவர்
ச. செல்லத்துரை

**திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளிச் செய்த
பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம் (ஜஞ்செமுந்துண்மை)**

3 ஆம் திருமுறை

பண்: காந்தாரபஞ்சமம்

இத்திருப்பதிகம் சீர்காழிப்பதியில் ஞானசம்பந்தருக்கு உபந்யனச் சடங்கு நடந்த போது அங்கு வந்திருந்த அந்தணர்கள் யாவர்க்கும் சம்பந்தர் அஞ்செமுத்தின் உண்மையினை ஒதி அருளியதாகும்.

**01) துஞ்சலுந் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்
நெஞ்சக ணநந்து நினைமின் நாடொறும்
வஞ்சகம் அற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற்
றஞ்சவு தைத்தன அஞ்செ முத்துமே.**

துஞ்சலும் துஞ்சல் இல்லாத போழ்தினும் :
உறங்கும் போதும், உறக்கமில்லாத போதிலும்

நெஞ்சகம் ணநந்து நினைமின் :
உள்ளம் உருகி நினையுங்கள்

நாள்தொறும் வஞ்சக மற்று வாழ்த்த :
உள்ளத் தூய்மையோடு திருக்கடவுரில் மார்க்கண்டேயர் நாள் தோறும் வழிபாடு செய்ய

வந்த கூற்று அஞ்ச உதைத்தன அஞ்செமுத்துமே :
மார்க்கண்டேயர் மீது அவர் உயிரைக் கவர வந்த இயமனை அஞ்சம்படி சிவபெருமான் உதைக்கும்படி செய்தது மார்க்கண் டேயர் ஒதிய பஞ்சாக்கரமே

துஞ்சல் - உறங்கல்

**02) மந்திர நான்மறை யாகி வானவர்
சிந்தையுள் நின்றவர் தம்மை யாள்வன
செந்தழல் ஓம்பிய செம்மை வேதியர்க
கந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செ முத்துமே.**

மந்திரம் நான்மறை ஆகி :-

மந்திரங்கள் நிறைந்த நான்கு வேதங்களும்

வானவர் சிந்தையுள் நின்றவர் தம்மை ஆள்வன :-

தேவர்களது மனத்தில் நிலைபெற்று அவர்களை ஆண்டருளும் தன்மையன்.

செந்தழல் ஓம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு :-

வேள்வித் தீயை வளர்க்கின்ற செந்நெறிச் செல்வர்களாகிய அந்தனர்களுக்கு.

அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செமுத்துமே :-

அந்திக் காலத்தில் (மாலையில்) செபிக்கப்படும் மந்திரம் ஜஞ்செமுத்தாகிய பஞ்சாக்கரமே ஆகும்.

03) ஊனிலு யிர்ப்பை ஒடுக்கி ஒண்கடர் ஞானவி ளக்கினை யேற்றி நன்புலத் தேனைவ ழிதிறந் தேத்து வார்க்கிடர் ஆனகே டுப்பன அஞ்செ முத்துமே.

ஊனில் உயிர்ப்பை ஒடுக்கி :-

உடம்பில் உயிர் முச்சை அடக்கி

ஒண்கடர் ஞானவிளக்கினை ஏற்றி :-

மிக்க ஒளிலீச்கின்ற இறைவனது அருட்சக்தியாகிய ஞானவிளக்கை ஏற்றி

நன்புலத்து ஏனைவழி திறந்து ஏத்துவார்க்கு :-

நன்மையான இடத்தில் மற்றைய வழியாகிய சுழு முனையைத் திறந்து வழிபடுவார்க்கு (ஞானியர்க்கு)

இடர்ஆன கெடுப்பன அஞ்செமுத்துமே :-

பிறவித்துஞ்பத்தை நீக்குவது அஞ்செமுத்து உண்மையாகிய பஞ்சாக்கரமேயாகும்.

ஊன்- ஊனாலாகிய உடம்பு, உயிர்ப்பு- சுவாசித்தல் ஏனைவழி- இடகலை பிங்கலை அல்லாத சுழுமுனைவழி

04) நல்லவர் தீயெர னாது நச்சினர் செல்லல் கெடச்சிவ முத்தி காட்டுவ கொல்லந் மன்தமர் கொண்டு போமிடத் தல்லல்கே டுப்பன அஞ்செ முத்துமே.

நல்லவர் தீயர் எனாது :-

நல்லவர் தீயவர் என்ற பாகுபாடினரி

நச்சினர் செல்லல் கெடச் சிவமுத்தி காட்டுவ :-

தம்மை விரும்பிய அனைவருக்கும் பிறவித்துஞ்பம் கெடும்படி சிவத்தோடு இரண்டறக் கலக்கும் முத்தியைக் கொடுப்பனவும்

கொல்ல நமன்தமர் கொண்டு போமிடத்து :-

இயம தூதர்கள் கொல்லும் பொருட்டுக் கொண்டு செல்லுங் காலத்து

அல்லல் கெடுப்பன அஞ்செமுத்துமே :-

இறுதித் துன்பமாய மரணபயத்தை ஒழிப்பனவும் அஞ்செமுத்தாகிய பஞ்சாக்கரமே யாகும்.

அல்லல் - பிறவித்துஞ்பம்

- 05) கொங்கலர் மன்மதன் வாளி யைந்தகத்
தங்குள பூதமும் அஞ்ச வைம்பொழில்
தங்கர வின்படம் அஞ்சுந் தம்முடை
அங்கையில் ஜவிரல் அஞ்செ முத்துமே.

கொங்கலர் மன்மதன் வாளி ஜந்து :-

அனைவரையும் வெல்லக்கூடிய மன்மதனது ஜவகை மலரம்பு களாகிய
தாமரை, மா, அசோகு, மூல்லை, நீலோற்பலம் எனும் ஜந்தும்

அகத்து அங்குளபூதமும் அஞ்சு :-

உடம்பினுள்ளே அமைந்த தன்மாத்திரைகளாகிய சுவை, ஓளி, ஊறு, ஒசை,
நாற்றும் என்பவதையும் அஞ்சு அவற்றின் காரியங்களாகிய நிலம், நீர்,
தீ,காற்று, வானம் என்ற பஞ்சபூதங்களும் ஜந்தாம்

ஜம்பொழில் தங்கரவின் படம் அஞ்சும் :-

இறைவன் திருமேனியில் வாழ்கின்ற நாகத்தின் தலைகளும் ஜந்தாம்

தம்முடை அங்கையில் ஜவிரல் :-

இறைவன் திருக்கரத்தில் உள்ளவிரல்களும் ஜந்தாம்

அஞ்செமுத்துமே :-

இவற்றைப் போலவே இறைவன் திருநாம மந்திரமாகிய பஞ்சாக்கரமும்
ஜந்தெமுத்துக்களே

- 06) தும்மல் இருமல் தொடர்ந்த போழ்தினும்
வெம்மை நரகம் விளைந்த போழ்தினும்
இம்மை வினையடர்த் தெய்தும் போழ்தினும்
அம்மையி னுந்துணை அஞ்செ முத்துமே.

தும்மல் இருமல் தொடர்ந்த போழ்தினும் :-

தும்மல், இருமல் முதலான வேதனைகளை தரும் துன்பங்கள் தொடர்ந்து
வந்த காலத்தும்

வெம்மை நரகம் விளைந்த போழ்தினும் :-

கொடிய நரகத்துன்பம் விளைந்த காலத்தும்

இம்மை வினையடர்த் தெய்தும் போழ்தினும் :-

இப்பிறப்பில் வரக்கூடிய பிராரத்த கன்மங்கள் தொடர்ந்து வந்து
துன்புறுத்தும் காலத்தும்

அம்மையினும் துணை :-

இப்பிறப்பல்லாது மறுபிறப்பிற்கும் துணையாயிருப்பது

அஞ்செமுத்துமே :-

திருவைந் தெமுத்தாகிய பஞ்சாக்கரமே ஆகும்.

- 07) வீடு பிறப்பை யறுத்து மெச்சினர்
பீடை கெடுப்பன பின்னை நாடொறும்
மாடு கொடுப்பன மன்னு மாநடம்
ஆடி யுகப்பன அஞ்செ முத்துமே.
மெச்சினர் வீடு பிறப்பை அறுத்து :-

புகழ்ந்தவர்களுடைய சாதல், பிறப்புக்களை ஒழித்து
பீடை கொடுப்பன :-

துன்பங்களை நீக்குவனவும்

நாள்தோறும் மாடு கொடுப்பன :-

நாள்தோறும் செல்வங்களைக் கொடுத்து உதவுவனவும்

மன்னு மா நடம் ஆடி உகப்பன :-

நிலைபெற்ற உயர்ந்த நடனத்தைக் கண்டுகளிக்கச் செய்யவையும்

ஐந்தெழுத்துமே :-

திருவைந்தெழுத்தாகிய பஞ்சாக்கரமே ஆகும்.

08) வண்டம் ரோதி மடந்தை பேணின

பண்டையி ராவணன் பாடி யுய்ந்தன

தொண்டர்கள் கொண்டு துதித்த பின்னவர்க்

கண்டம் அளிப்பன அஞ்செ முத்துமே.

வண்டு அமர் ஒதி மடந்தை பேணின :-

வண்டுகள் விரும்புகின்ற மலர்களையுடைய கூந்தலைப் பெற்றிருக்கும்
உமாதேவியார் விரும்பி வழிபட்டனவும்

பண்டை இராவணன் பாடி உய்ந்தன :-

முன்காலத்தில் தென்னிலங்கை மன்னன் இராவணன் சாமவேதம் பாடி
உய்தற்குக் காரணமாயிருந்தனவும்

தொண்டர்கள் கொண்டு துதித்த பின்னவர்க்கு அண்டம் அளிப்பன:-

அடியார்கள் உறுதிப் பொருளாகக் கொண்டு தோத்திரம் செய்த பின்னர்
அவர்களுக்கு முத்தி கொடுப்பன ஆகிய சிறப்புக்களை உடையது.

அஞ்செழுந்துமே :-

திருவைந் தெழுத்தாகிய பஞ்சாக்கரமோயாகும்.

09) கார்வணன் நான்முகன் காணு தற்கொணாச்

சீர்வணச் சேவடி செவ்வி நாடொறும்

பேர்வணம் பேசிப் பிதற்றும் பித்தர்கட்

கார்வண மாவன அஞ்செ முத்துமே.

கார்வணன் நான்முகன் காணுதற் கொணாச் சீர்வணச் சேவடி :-

கார்மேக வண்ணனாகிய திருமாலும் நான்கு முகங்களை உடைய
பிரமனும் காணவியலாச் சிறப்புக்கள் வாய்ந்த அழகிய திருவடிகளை

செவ்வி நாள்தோறும் சேர்வனவும் பேசிப் பிதற்றும் பித்தர்கட்கு :-

அவற்றின் பெருமையறிந்து நாள்தோறும் பலபெயர்களால் எடுத்தோதிப்
பிதற்றுகின்ற அடியார்களுக்கு

ஆர்வணமாவன அஞ்செழுந்துமே :-

இன்பம் நுகர்விக்கும் தன்மையுடையன திருவைந்து எழுத்துக் களாகிய
பஞ்சாக்கரமே ஆகும்.

10) புத்தர் சமன்கழுக் கையர் பொய்கொளாச்

சித்தத் தவர்கள் தெளிந்து தேறின

வித்தக நீறணி வார்வி வினப்பகைக்

கத்திர மாவன அஞ்செ முத்துமே.

புத்தர் சமனார் கழுக்கையர் பொய் கொளாச் :-

புத்தர்களும், சமனர்களாகிய கழுவேந்திய கையை உடையவர் களும் கூறுகின்ற பொய்யுரைகளைக் கொள்ளாத

சித்தத்தவர்கள் தெளிந்து தேறின :-

சிவனடியார்கள் பரம்பொருளாக ஜயந்திரிபறத் தெளிந்து நிச்சயித்த தன்மையுடையனவும்

வித்தக நீறணிவார் வினப்பகைக்கு அத்திரம் ஆவன :-

ஞானத் திருவுருவத்தையுடைய திருநீற்றினை அணிபவர்களது வினையாகிய பகையை அழிப்பதற்குப் பிரம அஸ்த்திரம் போல விளங்குவதும்.

அஞ்செமுத்துமே :-

திருவைந்தெழுத்தாகிய பஞ்சாக்கரமே ஆகும்.

11) நற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன் நான்மறை

கற்றவன் காழியர் மன்னன் உன்னிய

அற்றமில் மாலையீ ரைந்தும் அஞ்செமுத்

துற்றன வல்லவர் உம்ப் ராவரே.

நற்றமிழ்வல்ல ஞானசம்பந்தன் :-

நன்மை பயக்கும் திருநெறியதமிழ் வல்ல திருஞானசம்பந்தரும்.

நான்மறை கற்றவன் காழியர் மன்னன் உன்னிய :-

நான்கு வேதங்களை ஒதாது உணர்ந்தவனும் சீர்காழியில் வாழ்கின்றவர்களுக்குத் தலைவனும் ஆகிய நான். என்னிச் சொன்ன.

அற்றமில்மாலை ஈரைந்தும் :-

முடிவில்லாத சொல்மாலையாக வாய்ந்த பத்தும்.

அஞ்செமுத்து உற்றன வல்லவர் உம்பர் ஆவரே :-

திருவைந்தெழுத்துப் பொருந்தின பாடல்களை ஒதவல்லவர் தேவர் ஆவார்கள்.

Continuation of the journal.....

SAIVA RELIGION

Auther : S. Sivapathasundaram B.A.

English Translation : Sidhanthararatnam

Dr. K. Ganesalingam

CH. 3 - BONDAGES

Before commencing the war, a king should carefully verify the strength of his army, wealth and weapons of war and satisfy himself. If the under estimates the opponent's strength and go to the war, it will only result in defeat. Likewise, if we have to win over the pasams (bondages- பாசங்கள்) binding us, we must fully realise their strength and nature. Among the pasams, anavam is most dominant.

1. Anavam

Anavam obstructs soul's knowledge. Because of it, evil qualities like desire, anger, confusion and violence are arising in the soul. It creates arrogance, making to say "I am a great man; I must think of my comforts", and vanity, making to say "this is my thing; it must stay with no defect". It is very powerful; associated with the soul from beginningless period (anathi). Anavam exists throughout with the soul. Hence anavam is called sakasamalam. Like the soul having no beginning, anavam also has no beginning.

Grace of God is assisting us in liberating us from this anavam. God showers His Divine Grace uninterruptedly on us. If we accept and make use of that Grace it would be easier to obstruct the power of anavam. Even if a king possesses more groups of soldiers, unless he takes them to the battlefield, he is bound to lose the battle. Similarly even when unlimited Grace of God is available, if we are not capable of obtaining it, our defeat from anavam is certain. Anavam is always in association with us. Always it attempts to confuse us. If we have to win over it, we should develop our love towards God and always praise His Grace for our beneficial use. When anavam attempts to act, it creates some evil thought in our mind. When this happens, we must be awake and drive it away. If a poisonous snake comes to our place, we fear much and drive it away. Will anyone carry it and put it around the neck? No. Similarly if evil thoughts come, we should not accommodate them and move out from their way. How foolish it is to allow a snake to

come and bite, and then go for medical treatment? Likewise, after allowing an evil thought to enter and result in evil action, it is foolish trying to escape from it. If an evil thought is entertained once, then it is difficult to drive it away. Therefore, when anavam awakens evil thoughts, it should be controlled by Grace of God and its power destroyed.

2. Maya

Physical body is the instrument for anavam to act. If by anavam we become angry with someone, we hurt him with our body. Because of this reason some say that the body is evil. Actually there is nothing wrong with the body. There is a saying ‘why should the arrow be blamed when the person who released it is there?’ Similarly, when the anavam causing the evil is existing, why should we find fault with the body? Though the body does not perform evil by itself, as it is mostly assisting anavam, we should control it also and make it obedient. At times, this body turns out to be a place for divine grace to act and becomes an instrument for doing punniyam (virtuous deed) and to elucidate higher knowledge.

We have many bodies. One is the body, made up of blood, muscle, bone, skin etc., which is seen by us. This is called sthula saria (thula sariram). Apart from it, there are two other bodies. They are sukshma sarira (sukuma sariram) and karana sarira (karana sariram). Sukshma sarira is an instrument for inner activities like feeling, thinking, desiring etc. Karana sarira, by the grace of God, elucidate the knowledge and activity of the soul and becomes the cause of anantham (happiness).

In the sthula sarira, there are two parts called annamaya kosa and pranamaya kosa. Annamaya kosa is the outer part. In a way, Pranamaya kosa activates annamaya kosa. Because it activates, it is named pranamaya. Sukshma sarira is also named manomaya kosa. In karana sarira, there are two parts called vignanamaya kosa and ananthamaya kosa. Vignanamaya kosa gives gnanam (knowledge). Ananthamaya kosa gives anantham (happiness). Thus the three sariras exist as five kosas. When a person dies, it is the annamaya kosa that perishes first. Next perishes pranamaya kosa. Others do not perish. They perish only at the period of complete dissolution (சர்வசங்கார காலம், sarvasankara kalam) or in the state of liberation (முத்தி நிலை, mukthi nilai).

Continued

பெரியபுராணத் தொடர்

சுந்தர முரித்தி நாயனார் புராணம்

சித்தாந்தரத்தினம்
திருமதி. பத்மினி இராஜேந்த்ரா

குருகாவூர் இறைவனை வழிபட்ட பின்னர் பல தலங்களை இறைஞ்சித் தில்லையையடைந்து வழிபாடு முடித்துக் கொண்டு திருநாவலூரை அடைந்து அங்குக் “கோவலனான்கமுன்” என்ற பதிகம் பாடிப்போற்றி அங்கிருந்து திருக்கமுக்குன்றத்தை வணங்கிப் பதிகம்பாடித் திருக்கச்சூர் ஆலங்கோயிலை அடைந்தார். அங்கு சுவாமி தரிசனங் செய்துவிட்டு, புறத்திலே வந்து, அமுது செய்யும் பொழுதாகியும், பாகம் பண்ணிக் கொடுக்கும் பரிசனங்கள் வராமையால் மிகுந்த பசியுடன் மதிற்புறத்தில் இருந்தார்.

தம் அடியார் பசித்திருக்கப்பெறாத சிவபெருமான் ஓர் பிரமணராகி, ஓர் ஓட்டை ஏந்திக்கொண்டு அங்கே சென்று அவரைப்பார்த்து, “நீர் பசியால் வருந்துகிறீர் நான் இப்பொழுது உமக்கு அன்னம் யாசித்துக் கொண்டு வருகின்றேன், நீர் அப்புறம் போகாமல் சிறிது பொழுது இங்கே இரும்” என்று கூறிவிட்டு, அன்மையில் உள்ள வீடுகளில் அன்னமும், கறியும் யாசித்துக் கொண்டு, சுந்தரரிடம் சென்று “பசிதீர் இதை உண்ணும்” என்று சொல்லிக் கொடுக்க, அந்தணரின் பேரன்பினைக் கண்டு மகிழ்ந்த சுந்தரர், அவர் தந்த உணவினை விருப்புடன் வாங்கி அடியார்களுடன் அமுது செய்தார். அந்நிலையில் மறையவர் மறைந்தார். அதுகண்ட சுந்தரர் மறையவராய் வந்து பசிதீர்த்தவர் சிவபெருமானேயென உணர்ந்தார். சுந்தரர் அப்போது நெஞ்சம் நெக்குருகிக் கண்ணீர் மல்க ஆலங்கோயில் அம்மானைப் போற்றி “முதுவாயோரி கதற்” என வரும் திருப்பதிகம் பாடிப்பரவினார்.

அங்கிருந்து புறப்பட்டு காஞ்சியை அடைந்து திருவேரகம் நாதரையும், காமாட்சியம்மையையும் பணிந்தார். திருவோணகாந்தன் தளியை இறைஞ்சி “நெய்யும் பாலும் தயிரும்” என்னும் திருப்பதிகம் பாடிப் போற்றி இறைவனிடம் பொன்பெற்று மகிழ்ந்தார். பின் பல தலங்களை வழிபட்டு திருக்காளத்திமலையை அடைந்தவர் காளத்தியப்பரை வணங்கி, கண்ணப்ப நாயனார் திருவடிகளை வணங்கி மகிழ்ந்து பின்னர் வடநாட்டில் உள்ள தலங்களையும் நினைந்து இறைஞ்சிப் பாமாலை பாடிப் போற்றினார். பின் அங்கிருந்து திருவொற்றியூரையடைந்து அங்குள்ள பெருமானைத் தரிசித்து அங்கு சில காலம் தங்கினார்.

முன்பு திருக்கைலாச மலையில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்மேல் ஆசைவைத்த சேடியர்கள் இருவருள் அனித்திதையார் என்பவர் ஞாயிறு என்னும் ஊரில் இருக்கும் வேளாளரிற் சிறந்தோங்கிய ஞாயிறுகிழவர் என்பவருக்குப் புத்திரியாய்த் திருவவதாரஞ்செய்து, சங்கிலியார் என்னும் பெயரைப்பெற்று, உமாதேவியாரிடத்து மிகுந்த பக்தியடையவராக இருந்தார். அவர் பெதும்பைப் பருவமடைந்தது கண்டு, தந்தையாராகிய ஞாயிறுகிழவர் அவருக்குத் திருமணம் செய்துவைக்க மணம்பேசியபோது, ஈசன் அருள்பெற்ற அடியார் ஒருவருக்கே யான் மனைவி ஆதற்கு உரியேன் என்னும் கருத்துடையராய், பெற்றோர் கூறியது பொறாது, மனங்கலங்கி மூர்ச்சித்து விழுந்தார்.

பின்பு சங்கிலியார் விரும்பியவாறு திருவொற்றியூரில் திருக்கோயிலின் அருகே கண்ணிமாடம் ஒன்று அமைத்தனர். சங்கிலியார் அக்கண்ணிமாடத்தில் திரையிட்டிருக்கும் இடத்தில் அமர்ந்து, அன்பு நாராக அனு:செழுத்தும் நெஞ்சுதொடுக்க நறுமலர் மாலைதொடுத்து, ஏழத்தறியும் பெருமானுக்கு எழில்பெறச் சாத்தும்படி திருத்தொண்டு புரிந்துவந்தார்.

இவ்வணம் நிகழ்ந்து வரும் நாட்களில், ஒற்றியூர்ப் பெருமானை வழிபட்டு மகிழும் சுந்தரர் பெருமான், ஒருநாள் அடியார்கள் செய்யும் பலவகைத் திருத்தொண்டுகளையும் கண்டுவருபவர் ஆகி, மலர்மாலை தொடுக்கும் திருமண்டபத்தை அணுகினார். அப்போது இறைவனுக்குக் கட்டிய மாலைகளைக் கொடுத்துவிட்டு மின்னற்கொடிபோன்று திரையினுள்ளே மறையும் சங்கிலியாரை, இறைவனருள் கூட்டிய நல்வினையால் கண்ணுற்றார் சுந்தரர். சங்கிலியாரைக் கண்டு காதல் கொண்ட சுந்தரர், மண்டபத்தைவிட்டு வெளியேசன்று அங்கிருந்தவர்களிடம் இவள்யார் என வினாவினார். அதனைக் கேட்டு அவர்கள் அவர்தாம் சங்கிலியார், பெருகுதவத்தால் சிவபெருமானுக்குரிய திருப்பணிபுரியும் கண்ணியர் என்றனர்.

அதுகேட்ட சுந்தரர், மகளிர் இருவர் காரணமாக இறைவன் எனக்கு இப்பிறவியை எய்துவித்தருளினார். அவ்விருவருள் ஒருத்தி பரவை, மற்றையவள் சங்கிலியாகிய இந்நங்கை எனமருண்டனர். இவளைச் சிவபெருமானிடம் வேண்டிப் பெறுவேன் எனத்துணிந்து ஒற்றியூர்ப் பெருமான் முன் சென்றார்.

சங்கிலியைத் தந்தருளித் தனது துயரத்தைத் தீர்த்தருளுமாறு வேண்டினார். பின்பு திருக்கோயிலின் புறத்தே போய் கவலையோடு அமர்ந்திருந்தார். சூரியன் அஸ்தமனமாகி இரவுப் பொழுதும் வந்தது, அப்பொழுது பரமசிவன் சுந்தரரிடம்போய் இவ்வுலகத்தில் உள்ளவர்கள் யாராலும் செய்யப்படுதல் கூடாத பெருந்தவத்தைச் செய்கின்ற உத்தமியாகிய சங்கிலியை உனக்குத்

தருவோம் நீ கொண்ட கவலையை ஒழி என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி அர்த்தயாமத்திலே, கன்னிமடத்திலே நித்திரை செய்கின்ற சங்கிலியாருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றினார். தோன்றியபோது சங்கிலியார் பரவசராய் விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று, சுவாமி, அடியேன் உய்யும்படி தேவரீர் அடியேனிடத்தில் எழுந்தருளி வரும்பொருட்டுப் பூர்வஜன்மத்திலே என்ன தவம் செய்தேன்” என்று சொல்ல பரமசிவன் “சங்கிலியே நம்மேல் மிகுந்த பக்தியுடையவனும், திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே சமஸ்தரும் அறியும்படி நம்மால் தடுத்தாட் கொள்ளப்பட்டவனும், நமக்குத் தோழனுமாகிய சுந்தரன் தனக்கு மனைவியாக உன்னைத்தரும் பொருட்டு என்னைப் பிரார்த்தித்தான் நீ மகிழ்ச்சியுடன் அதற்கு உடன்படு” என்று கூறியருளினார்.

அதற்குச் சங்கிலியார் “சுவாமி அடியேன் தேவரீருடைய ஆஞ்ஞஞையைத் தலைமேற் கொண்டேன். என்னை நம்பியாருரூக்கு மனம் செய்து கொடுக்கும் நிலையில், தங்கள் பால் அடியேன் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டியது ஒன்று உண்டு. அதாவது அவர் திருவாரூரில் மகிழ்ச்சியுடன் தங்கியிருக்கும் விருப்பம் உடையவர் என்பதனையும் தாங்கள் அறிந்து அருளால் வேண்டும்” என்று கூறினார். அதுகேட்ட இறைவன் சங்கிலியாரை நோக்கி “பெண்ணே சுந்தரன் உன்னைப் பிரியேன்” என உனக்கு ஒரு சபதம் செய்து தருவான்” எனக் கூறியருளினார்.

பின்பு சுந்தரரை “நாம் சங்கிலிபாற் சென்று உனது விருப்பத்தைத் தெரிவித்தோம். நீ இன்று இரவே அவள்பால் சென்று “நின்னைப் பிரியேன்” எனச் சபதம் செய்து கொடுத்தல் வேண்டும்” என்றார் பரமசிவன். அதற்கு சுந்தரர் இறைவனைப் பணிந்து எம்பெருமானே, அடியேன் சங்கிலிக்கு நின்னைப்பிரியேன் என்று சபதம் கொடுத்தற்காக அவருடன் திருக்கோயிலில் உம் திருமுன்னர் வரும்போது, தேவரீர் அவ்விடத்தைவிட்டு ஆலயத்தில் உள்ள மகிழ்மரத்து அடியின் கீழ் எழுந்தருளி இருத்தல் வேண்டும் என வேண்டிக் கொண்டார். இறைவனும் அவரது வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி சங்கிலியாரிடம் கனவில் தோன்றி “நங்கையே சுந்தரன் உனக்குச் சபதம் செய்து தருதற்கு இசைந்துள்ளான். அவன் திருக்கோயிலில் நம்முன் சபதம் செய்வதற்கு வந்தால் நீ அதற்கு உடன்படாமல் மகிழ்மரத்து அடியிலே சபதம் செய்து தரும்படி கேட்பாயாக என்று கூறி மறைந்தருளினார்.

தொடரும்

உமாபதி சிவாசாரியாரும் சித்தாந்த அட்டகழும்

சித்தாந்தரத்தினம்
வே. கனகசபாபதி

(சித்திரை மாதத்து அத்த நட்சத்திரத்தில் சிவசாயுச்சியப் பேறு பெற்ற உமாபதி சிவாசாரியாரின் குருபூசையை முன்னிட்டு (2014.05.11) இக்கட்டுரை வெளிவருகின்றது.)

சித்தாந்த சைவம் நிலைத்து நிற்பதற்கு அருந்தொண்டாற்றிய பெருந்தகையாம் உமாபதி சிவாசாரியாரை போற்றிப் பணிந்தேத்தும் கடப்பாடு சைவர்களாகிய எமது தலையாய பணியாகும். சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் பதினான்கினுள் சித்தாந்த அட்டகம் என அழக்கப்படும் சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்ப.: ரோடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடு தூது, உண்மைநெறி விளக்கம், சங்கற்பநிவாரணம் ஆகிய எட்டு நூல்களையும் எமக்குத் தந்தவர் உமாபதி சிவாசாரியார் ஆவர். இந்நூல்களின் சிறப்பைப் பின்வருமாறு காணலாம்.

சிவப்பிரகாசம்:

சித்தாந்த அட்டகத்தில் முதன்மை பெறுவது சிவப்பிரகாச மாகும். சிவஞானபோதத்தினை மெய்கண்டாரும் சித்தியினை அருணந்தியாரும் முறையே முதல்நூலாகவும், வழிநூலாக வும் தர அவற்றினை ஆய்ந்து அங்கு சொல்லப்பட்ட விடயங் களைச் சுருங்கச் சொல்லி 100 பாடல்களில் பாசப்பற்றை நீக்கித் திருவருளை அடையும் முறையைத் தெளிவாகக் காட்டும் நூல் இதுவாகும்.

திருவருட்பயன்:

திருக்குறளைப்போன்று பத்துக்குறள் வெண்பாக்களைக் கொண்ட பத்து அதிகாரங்களில் திருவள்ளுவர் அறம், பொருள், இன்பம் என்ற மூன்று மறைகளையும் கூறுவது போன்று 4ம் மறையாகிய வீடு பற்றிப் பேசும் இறை உயிர் தளை என்னும் முப்பொருள் இயல்புகளைக் கூறுவது திருவருட்பயனாகும்.

வினாவெண்பா:

பதின்மூன்று வெண்பாக்களில் சைவசித்தாந்தக் கொள்கை களைப் புரிந்து கொள்வதில் ஏற்படும் சிக்கல்களை இலகுவில் விளங்கும்படியாக வினாவாகத் தொகுத்து விளங்க வைப்பதே வினாவெண்பாவாகும்.

போற்றிப்ப.: ரோடை:

தொண்ணாற்றைந்து கண்ணிகளையும், ஒரு வெண்பா வினையும் கொண்டு உயிருக்கு முதலில் பிறப்பு ஏற்பட்ட விதத்தையும் இறைவன் உயிருக்குச் செய்யும் உபகாரங் களையும் தெளிவாகக் கூறும் நூலே போற்றிப்ப.: ரோடை.

கொடிக்கவி:

தில்லையில் ஏறாதிருந்த கொடியை ஏற்றப்பாடிய திருவெந் தெழுத்தின் பல்வேறு நிலைகளைக் கூறும் பாக்களினால் ஆன ஒப்பற் ற நூலாகும்.

நெஞ்சவிடுதாது:

நூற்றிருபத்தொன்பது கண்ணிகளையும் ஒருவெண்பாவையும் கொண்டு தூது முறையில் தம் குருநாதரான மறைஞான சம்பந்தரைச் சிவனெனக் கருதிப் பாடிய ஞானநூலாகும்.

உண்மைநெறி விளக்கம்:

ஆறு செய்யுள்களைக் கொண்டு ஞானநெறியை அடைவதற் குரிய பத்துச்செயல்முறைகளை - தச காரியங்களைக் கூறும் நூலாகும்.

சங்கற்பநிராகரணம்:

சிவஞானசித்தியாரின் பரபக்கத்தைப் போன்று அகச்சமய வாதிகளின் கொள்கைகளையும் அவற்றிற்கான மறுப்புக்களை யும் அகவல் பாவில் கூறும் நூலாகும்.

ஒவ்வொரு நாலும் வெவ்வேறு முறையில் சைவசித்தாந்த நுண் பொருள்களையும் இலகுவில் விளங்கக் கூடிய முறையில் எடுத்துக்கூறுவனவாகும்.

இவை தவிர கோயிற்புராணம், திருத்தொண்டர் புராண சாரம், திருமுறைகண்ட புராணம், சேக்கிழார் புராணம், திருப்பதிகக் கோவை, இப்படியான பல நூல்களையும் அருளிச் செய்துள்ளார்.

இன்னும் திருமுறைகளில் உள்ள சைவசித்தாந்த நுட்பங்களை நமக்கு உணர்த்தும்வகையில் திருவருட்பயனில் உள்ள பத்துத் தலைப்புக்களில் தேவார அருள்முறைத்திரட்டு என்னும் நூலையும், ஞான ஆச்சார பஞ்சகம் என்னும் சைவசமயத்தவர்கள் அனுட்டிக்க வேண்டிய பூஜாவிதி, தீட்சாவிதி, தியானவிதி என்பன மிகவும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ள நூலினையும் அருளிச் செய்துள்ளார். இவ்வாறு சைவ உலகத்துக்குப் பெரிதும் பயன்படும் வகையில் உதவியவர் வேறு எவரும் இல்லையென்றே கூறலாம்.

இத்துணை சிறப்புக்களைச் செய்தருளிய உமாபதியாரது வாழ்க்கை வரலாற்றையும் சிறிது சிந்திப்பது மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

உமாபதியார் தில்லைக்கோயில் நடராசப்பெருமானுக்கு நானும் பூசைசெய்யும் தில்லைவாழ் அந்தணர் குலத்தில் அவதரித்தவராவர். திருக்கைலாயபரம்பரையில் வந்த புறச்சந்தான குரவர்கள் நால்வரில் நான்காமவராவர்.

தொடரும்

**“மானுடராக்கை வடிவு சிதம்பரம்”
(சிதம்பர ரகசியம்)**

சித்தாந்தரத்தினம்
திருமதி. கிருஷ்ணானந்தி இராசேந்திரா

- ❖ பிண்டம் ஆகிய மனித உடலின் நடுப்பகுதியில் இதயம் இருக்கிறது. அண்டம் ஆகிய பூமியின் பூமத்திய ரேகையின் மையப்பகுதியில் பூமியின் இதயத்தானமாகிய சிதம்பரம் இருக்கிறது.
- ❖ மனித உடலின் நிமிடத்துக்குப் 15 முறையாக ஒரு நாளுக்கு ($15 \times 60 \times 24$) 21,600 தரம் சுவாசம் நிகழ்கிறது. சிதம்பரத்திலிருக்கும் பொற்கூரை 21600 தங்கத்தகடுகளைக் கொண்டு வேயப்பட்டுள்ளது.
- ❖ மனித உடல் 72,000 நாடிகளைக் கொண்டு இளைக்கப்பட்டு இயங்குகிறது. சிதம்பரப் பொற்கூரைத் தகடுகள் 72,000 தங்க ஆணிகளால் பொருத்தப்பட்டுள்ளது.
- ❖ மனித உடலின் நெஞ்சறையில் சற்று இடதுபுறமாக இதயம் உள்ளது. பொன்னம்பலத்தின் வாயிலுக்குச் சற்று இடதுபுறமாக நடராசர் உள்ளார்.
- ❖ மனித உடலின் இதயம் என்னேரமும் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. பொன்னம்பலத்தில் நடராசர் எந்னேரமும் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறார்.
- ❖ மனித உடலிலுள்ள உயிர் இறைவனை அடைய பஞ்சாக்கரம் படிநிலைவழியாக உள்ளது. பொன்னம்பலத்தில் ஏறப் பஞ்சாக்கரப்படிகள் ஐந்து உள்ளன.
- ❖ மனித வாழ்வை நான்கு வேதங்கள் வழிப்படுத்துகின்றன. கனகசபையை நான்கு தூண்கள் தாங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.
- ❖ மனித வாழ்வை 28 ஆகமங்கள் நெறிப்படுத்துகின்றன.

பொன்னம்பலத்தில் 28 தூண்கள் உள்ளன.

❖ மனித வாழ்வை 64 கலைகள் வளம்படுத்துகின்றன.

பொன்னம்பலத்தின் 28 தூண்களும் 64 பலகைகளால் பொருத்தப்பட்டுள்ளன.

❖ மனித உயிரை 9 சக்திகள் வாழ்விக்கின்றன.

பொன்னம்பலப் பொற்காரையில் 9 கலசங்கள் உள்ளன.

❖ மனித உடலுக்கு 9 வாயில்கள் உள்ளன.

சிதம்பரத்துக்கு 9 வாயில்கள் உள்ளன.

❖ மனித உடல் அன்னமயகோசம், பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம் என ஐந்து சுற்று உடல்களை உடையது.

சிதம்பரமும் ஐந்து சுற்று வீதிகளை உடையது.

❖ மனித உடல் உருவமாயும், உடலை இயக்கும் உயிர் அருவமாயும், உடலும் உயிரும் சேர்ந்தியங்குதல் அருவருவமாயும் உள்ளது.

சிதம்பரத்தில் நடராசர் உருவமாயும், சிதம்பர ரகசிய ஆகாயம் அருவமாயும் மூலவராகிய சிவலிங்கம் அருவருவமாகவும் அமைந்துள்ளன.

இன்னும் இப்படி எத்தனை இரகசியங்களோ யார் அறிவார்.

மானுடராக்கை வடிவுசிவலிங்கம்
மானுடராக்கை வடிவுசிதம்பரம்
மானுடராக்கை வடிவுசதாசிவம்
மானுடராக்கை வடிவதிருக்கூத்தே.

(திருமந்திரம் - 1726)

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி.....

இந்திய ஆன்மீகப் பயணக் கட்டுரை

திருமுறைநெறிச்செல்வர்
திருமதி. கேசினி கோணேஸ்வரன்

திருவையாறு

குடமுகுட்டி, வெண்ணாறு, வெட்டாறு, வடலாறு, காவிரி என்ற 5 ஆறுகளும் ஒன்று சேருவதால் திருவையாறு என அழைக்கப்படுகின்றது. இக்கோயில் இறைவன் - ஜயாறப்பர், பஞ்சநாதேஸ்வரர், செம்பொற்சோதிநாதர் என அழைக்கப்படுகிறார். இறைவி - தர்மசம்வர்த்தினி, திரிபுரசுந்தரி, அறம்வளர்த்த நாயகி. தலவிருட்சம் - வில்வம், தீர்த்தம் - குரியடிக்கரணி, காவிரி இத்தலத்தை திருநந்திதேவர், இலக்குமி, இந்திரன், வருணன், வாலி, சேரமான் பெருமான், ஜயாடிகள்காடவர்கோன், பட்டினத்துப் பிள்ளையார், அருணகிரிநாதர் ஆகியோர் வழிபட்டுள்ளனர்.

இங்குள்ளது சுயம்புலிங்கம். இது பிருத்தி லிங்கம் ஆகையால் அபிஷேகம் செய்யப்படுவதில்லை. புனுகுச்சட்டம் சாத்தப்படுகிறது. அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் மூவரும் தேவாரம் பாடிய தலம். இத்தலத்தின் மீது 18 பதிகங்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. அருணகிரி நாதரும் இத்தலத்தின் மீது திருப்புகழ் பாடியுள்ளார். “ஆனும் நாயகன் இருக்கை கண்டல்லாமல் மானம் உடம்பு கொண்டு மீளேன்” என்ற திருநாவுக்கரசர்கு இறைவன் கைலைக்காட்சி காட்டிய இடம் திருவையாறு. இங்கு தியாகராஜசுவாமிகள் உற்சவம் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது.

கோவிலின் வெளிப்பிரகாரத்தில் தென்மேற்கு மூலையில் நின்று வடக்கு நோக்கி “ஜயாறப்பா” என உரக்கக்குரல் கொடுத்தால் 7 முறை திருப்பிக்கேட்கிறது. இது இக்கோயிலின் கட்டுமான அமைப்பிலுள்ள சிறப்பு. மூலவரின் ஜடாமுடி கருவறையின் பின்பக்கமும் பரந்து விரிந்து கிடப்பதாக ஜதீகம். சிவபெருமானின் ஜடாமுடியை மிதிக்கக்கூடாது என்பதால் சன்னதி சுற்ற தடைவிதிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிலாதமுனிவர் புத்திரபாக்கியம் வேண்டி இறைவனை வணங்க நந்திதேவர் பெட்டியில் கிடைத்தார். அவருக்கு கங்கைநீர், அம்மையின் கொங்கையின் பால், மேகத்தின் நீர், ரிஷபநந்தியின் வாய்நூரை, பிரம்மனின் கமண்டல நீர் ஆகிய ஜந்து பொருட்களாலும் அபிஷேகம் செய்தார்.

இறைவன் நந்திதேவருக்கு சுயம்பிரகாசை என்ற பெண்ணைத் திருமணம் செய்து வைத்த தலம் இது. சுந்தரரும், சேரமான்பெருமானாரும் இறைவனை வழிபட காவிரியாறு வழிவிட்டுக் கொடுத்தது. இது ஸ்ப்த

ஸ்தான தலங்களில் ஓன்று. சித்திரை மாதம் பெளர்ன்மிக்குபின் வரும் விசாக நட்சத்திரத்தன்று ஜயாறப்பர், அறம்வளர்த்த நாயகியுடன் புறப்பட்டு ஒவ்வொரு தலமாகச் செல்வார். திரிவையாறு, திருப்பழனம், திருச்சோற்றுத் துறை, திருவேதிக்குடி, திருக்கண்டியூர், திருபுந்திருத்தி, திருநெய்த் தானம் என்ற ஸ்ப்தஸ்தான தலங்களில் இறைவன் ஜயாறப்பரை எதிர்கொண்டமூழ்ப்பர். இப்படி 7 ஊர்களுக்கும் சென்று இறுதியாக 7 மூர்த்திகளும் திருவையாற்றை அடைவார்கள். ஏழுர் வலம் முடிந்து ஜயாறப்பர் திரும்பும்போது திருவையாறு கோவிலின் திருவோலக்க மண்டபத்தில் இருக்கும் பக்தர்கள் ஹரஹர மகாதேவா என்று எழுப்பும் பேரராலி கைலாயம் வரைகேட்கும் என்பர். திருவையாறு ஜயாறப்பரைத் தரிசித்த பின் திருக்கண்டியூர் நோக்கிச் சென்றோம்.

திருக்கண்டியூர்

அட்டவீர்ட்ட தலங்களில் முதலாவது தலம்; பிரமனின் சிரசைக் கொய்த தலம் திருக்கண்டியூர். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் தொழில் புரியும் பிரமா, திருமால், சிவன் ஆகிய மூவருக்கும் இங்கு தான் தனிக்கோயில்கள் உள்ளன. இத்தலத்திற்கு திரிமுர்த்தி தலம் என்ற பெயரும் உண்டு. இறைவனின் பெயர் பிரம்சிரக் கண்ணஸ்வரர். இறைவி மங்களநாயகி, தலவிருட்சம் வில்வம், தீர்த்தம் - குடமுரிட்டி நந்திதீர்த்தம், தஹதீர்த்தம், பிரம்மதீர்த்தம்.

துரோணர் தமக்கு மகப்பேறில்லாக் குறையைப்போக்க இங்குள்ள இறைவரை தும்பை மலரால் அர்ச்சித்து, மகப்பேறு கிடைக்கப்பெற்றார். சதாபழனிவர் இங்குள்ள வில்வமரத்தில் காளந்திநாதரையும் அம்மையையும் வழிபடப்பெற்றார். பக்ரதன் இங்குள்ள இறைவனை வணங்கி கங்கையை பூமிக்குக் கொண்டு வந்தான்.

இவ்வாலயம் மீது திருஞானசம்பந்தர் 29 இடங்களிலும், திருநாவுக்கரசர் 35 இடங்களிலும், சுந்தரர் 5 இடங்களிலும், மாணிக்கவாசகர் திருவாசகத்தில் 4 இடங்களிலும், திருக்கோவையில் 2 இடங்களிலும், 9ம் திருமுறையில் 2 இடங்களிலும் பாடல்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. இங்கு சித்திரையில் ஸ்ப்த ஸ்நான திருவிழா, வைகாசியில் பிரம்மோற்சவம், ஜப்பசியில் அன்னாபிஷேகம், மார்கழியில் ஆஞ்சாதரிசனமும் விசேடமானவை. இங்கு நான்கு காலப்பூசை நடைபெறுகிறது. இங்கு தரிசனத்தை முடித்துக் கொண்டு சுவாமிமலை நோக்கிச் சென்றோம்.

சுவாமிமலை

முருகனின் ஆறுபடைத்தலங்களுள் நான்காவது வீடு, முருகன் சுவாமிமலையில் வழிபாடு செய்வர்களுக்கு ஞானத்தை வழங்குகிறான். நக்கீர் திருமுருகாற்றுப்படையில் சுவாமிமலையைத் திருவேரகம் என்று

குறிப்பிடுகிறார். படைப்புத் தொழில் செய்த பிரமன் பிரணவத்தின் பொருளையறியாமல் இருந்ததால், முருகன் அவரைச் சிறையில் அடைத்தான். சிவன் காரணங் கேட்க, அதனைக் கூறி, சிவனுக்கு பிரணவத்தின் பொருளை உபதேசித்தார். இந்நிகழ்வு சுவாமிமலையில் தான் நிகழ்ந்தது. இந்நிகழ்ச்சியால் முருகப்பெருமானை சுவாமிநாதன் என்றும் குருநாதன் என்றும் கூறுவர். இம்மலையின் அடியிலிருந்து மேலே சுவாமிநாதனின் சன்னிதிக்குச் செல்ல 60 படிகளைக் கடக்கவேண்டும். அறுபது ஆண்டுகளின் பெயர்கள் இப்படிகளில் கரைகளில் போறிக்கப்பட்டுள்ளது.

சுவாமிமலை உடம்பில் அநாகதமாகிய இதயமாகத் திகழ்வது. இங்கு முருகன் ஒம் என்ற பிரணவ மந்திர வடிவினாக உள்ளான். சுவாமிநாத சுவாமி நின்றிருக்கும் பீடம் சிவலிங்கத்தின் ஆவுடையாராகவும் அதன் மேல் எழுந்தருளியுள்ள சுவாமிநாத மூர்த்தி பாணலிங்கமாகவும் காட்சி தருவதை உணர்ந்தால் சிவனும் முருகனும் வேறு வேறு அல்ல என்ற தத்துவத்தை அறியலாம். கீழ்ச்சுற்றில் மீனாட்சியம்மைக்கும், சுந்தரேசுவரர்க்கும் சந்நிதிகள் உண்டு.

தலவிருட்சம் - நெல்லிமரம்

சுவாமிநாதசுவாமியின் அலங்காரச் சிறப்பு பஸராலும் கண்டு வியப்பெய்திக் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்க வைப்பது, வியாழக்கிழமைகளில் வைரவேலும், தங்கக்கவசமும் கொண்டு அரசலட்சணங்களோடு கம்பீரமாகக் காட்சி தருவார். விபூதி அபிஷேகம் செய்யப்பெற்ற நிலையில் ஞானியாகவும் சந்தன அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட நிலையில் அழகு ஒழுகும் பாலனாகவும் காட்சி தருவான். இக்கோயிலில் 5 தீர்த்தங்கள் உண்டு. வஜ்ரதீர்த்தம், குமாரதாரை, சரவணதீர்த்தம், நேத்திரபுஷ்கரணி, பிரம்மதீர்த்தம். முருகன் திருக்கையில் ஞானசக்தியாய் உள்ள வேலாயுதத்தால் உருவாக்கப்பட்டது நேத்திரபுஷ்கரணி.

இக்கோயிலில் பூஜை, வழிபாடுகள் காரணாகம முறைப்படியும், குமாரதந்திர முறைப்படியும் நிகழ்கின்றன. இங்கு 6 காலப் பூசை நிகழ்கிறது. இக்கோவிலில் சித்திரை, கார்த்திகை, தை மாதங்களில் 3 பிரமோற்சவம் நிகழ்வது சிறப்பம்சமாகும். அருணகிரிநாதர் இத்தலத்தின் மீது 38 திருப்புகழ்ப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இதனை திருவெழுகூற்றிருக்கை எனவும் ரதபந்தம் எனவும் கூறுவர். சுவாமிமலைத் தரிசனத்தை நிறைவுசெய்து கொண்டு திங்களூர் நோக்கிப் பயணத்தைத் தொடர்ந்தோம்.

தொடரும்.....

அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு

கலாபூஷணம், சைவப்புலவர்
க. செல்லத்துரை

மூவர் முதலிகள் எனப்போற்றப்படும் சம்பந்தரும் அப்பரும் சுந்தரரும் பாடிய தேவாரப் பதிகங்கள் ஒரிலட்சத்துக்கு மேலானவை. அவற்றுள் காலவெள்ளத்தில் கரைந்தவை போக இன்றும் சம்பந்தர் பதிகங்கள் 384ம், திருநாவுக்கரசர் பதிகங்கள் 312ம், சுந்தரர் பதிகங்கள் 100ம் ஆக 796 பதிகங்கள் மட்டுமே எமக்குக் கிடைக்கின்றன.

மூவரும் பாடிய இத்தேவாரப் பதிகங்கள் 796ம் அடங்கன் முறை எனப் பிற்காலத்தில் வகுக்கப்பட்டன. கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களில் மேம்பட்டவரான சிவாலய முனிவர் என்பார் தினமும் அடங்கன் முறையை ஒதினால் முத்தி சித்திக்கும் என நினைத்து முயன்றார். அவற்றின் எண்ணிக்கை அதிகமாதலால் ஒரே நாளில் பாடி முடிக்க முடியாமையால் வருந்தினார்.

இதற்கோர் வழிகாட்டவேண்டும் என்று தேவாரத்தின் உண்மைப் பொருளாய் சிதம்பர சபாநாயகரைத் தரிசித்துத் பலகாலம் தவமிருந்தார். உன் எண்ணம் நிறைவேற அகத்தியரிடம் பொதிய மலைக்குப் போ எனச் சபாநாயகரின் அசரீரி கிடைத்தது. அதன்படி பொதிய மலைக்குப் போனார். அகத்திய முனிவரை நோக்கி 3 வருடம் தவம் இருந்தார்.

அகத்திய முனிவர் வெளிப்பட்டு அடங்கன்முறை முழுவதையும் சிவாலயமுனிவர்க்கு உபதேசித்து அவற்றில் இருந்து ஒரேநாளில் ஒதக்கூடிய வகையிலான 25 தேவாரப்பதிகங்களைத் திரட்டிக் கொடுத்து இதனைத் தினமும் உள்ளம் உருகிச் சிவனை நினைந்து ஒதி வழிபடுவாயானால் தேவாரப் பயனாகிய முத்திசித்திக்கும் என அருளிச்செய்தார். குருவாக்கின்படி சிவாலயமுனிவர் அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டை தினமும் ஒதி வணங்கி முத்தி பெற்றார்.

அக்காலம் முதல் தமிழ் வேதமாகிய அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டினைச் சிவனடியார்கள் ஒதும் வழக்கம் தொடங்கி இன்றுவரை நின்று நிலவுகின்றது. இந்தச்செய்தியை அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டின் பாயிரத்தில் உள்ள வெண்பா கொண்டு அறியலாம்.

குருவருஞும் வெண்ணீறும் எழுத்தைந்தும் கோயில்
அரனுருவும் என்றலை மேலாக்கும் - திருவடியும்
சிட்டான் அர்ச்சனையும் தொண்டு சிவாலயர்க்கென்று
இட்டார் அகத்தியனார் எட்டு

என்பது அப்பாடல். இங்கு குருவருள், திருவெண்ணீரு, அஞ்செழுத்து, கோயில்திறம், சிவனுருவம், திருவடிகள், அர்ச்சனை, அடிமைத்திறம், ஆகிய முத்தி தரும் எட்டு திறன்கள் சொல்லப்படு கின்றன.

மூவர் முதலிகள் ஆகிய ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தர மூர்த்தி சவாமிகள் மூவரும் இந்த எட்டு நெறிமுறைகளில் நின்று பாடிய பதிகங்களைத் தொகுத்து அகத்திய மாழுனிவர் வகுத்துத் திரட்டித் தந்தமை சிவனருளே ஆகும்.

திருப்பதிகக் கருத்துரை எனும் பாயிரத்தில் இந்த எட்டு நெறிமுறை களும் விளக்கமாககச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

1) குருவருள் எனும் பகுதியில்

தோடு கூற்றுப் பித்தாழன்றும்
பீடுடைத் தேசிகன் பேரருளாகும்

என்பதற்கிணங்கத் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் ஞானப்பால் உண்டு பிரமபுரப்பதியில் நட்டபாடைப் பண்ணில் பாடிய தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதி சூடு என்னும் பதிகமும்.

திருநாவுக்கரச நாயனார் திருவதிகை வீர்ட்டானப் பதியில் சூலைநோய் நீக்கம் பெறக் கொல்லிப் பண்ணில் அமைந்த கூற்றியினவாறு விலக்ககிலீர் எனும் பதிகமும்.

சுந்தரமூர்த்தி சவாமிகள் திருவெண்ணைய் நல்லூரில் சிவபெரு மானால் தடுத்தாட் கொள்ளப்பட்டபோது இந்தளப் பண்ணில் பாடிய பித்தாபிறை சூடு பெருமானே எனும் பதிகமாகிய மூவர் முதலிகள் பாடிய முதற்பதிகங்கள் மூன்றும் இடம்பெறும் அருமைப்பாடு போற்றுத்தக்கது.

2) வெண்ணீரு எனும் பரவையின் வரலாறு - அதாவது திருவருட் சக்தியின்றிம் இதனை நீற்றுப்பதிகம் நிகழ்த்தும் காலை மாற்றப் பரையின் வரலாறாகும் என்கிறார். இப்பகுதியில் சம்பந்தப் பெருமான் திருவாலவாயில் பாண்டியனின் வெப்பு நோய் நீக்கிப் பாடிய காந்தாரப் பண்ணில் அமைந்த “மந்திரமாவது நீறு” எனும் பதிகம் இடம் பெற்றுள்ளது.

3) எழுத்தஞ்சம் எனும் அஞ்செழுத்துண்மை என்பதில்.

துஞ்சல் காதல் சொற்றுணை மற்று

அஞ்செழுத்துண்மை அருளியதாகும் என்கிறார்.

இப்பகுதியில் சம்பந்தப் பெருமான் தனது பூணூற் சடங்கின் போது பாடிய காந்தார பஞ்சமப் பண்ணில் அமைந்த “துஞ்சலும் துஞ்சலிலாத போழ்த்தினும்” எனத்தொடங்கும் பஞ்சாக்கரப் பதிகமும், சம்பந்தப் பெருமானின் திருமணத்தின்போது தோன்றிய சோதியிற் கலக்கும் போது பாடிய கெளசிகப் பண்ணிலமைந்த “காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர்மல்கி

ஒதுவார்” எனத் தொடங்கும் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகமும் திருநாவுக்கரசு நாயனாரைச் சமணர்கள் கல்லுடன் கட்டிக் கடலில் இட்ட போது கல்லே தோணியாக மிதக்கச் செய்த காந்தார பஞ்சமப்பண்ணில் அமைந்த “சொற்றுணை வேதியன்” எனத் தொடங்கும் நமச்சிவாய திருப்பதிகமும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருப்பாண்டிக் கொடு முடிப்பதியில் பாடிய பழம்பஞ்சரப் பண்ணில் அமைந்த “மற்றுப்பற்றேனக்கின்றி நின்திருப்பாதமே மனம் பாவித்தேன்” எனத் தொடங்கும் பதிகமுமாக மூவர் முதலிகளும் பாடிய பஞ்சாக்கரப் பதிகங்கள் நான்கும் இடம்பெற்றுள்ள சிறப்பு நோக்கத்தக்கது.

4) கோயில் திறம் எனும் பகுதி

ஆரூர்தில்லை காட்டூர் மூன்றும் சீரார் கோயில் திறமையதாகும் என்பார்.

இங்கு சிவாலயங்களின் திருவருள்திறம் கூறும். சம்பந்தப் பெருமானின் இந்தளப் பண்ணில் அமைந்த “ஆரூர்தில்லையம் பலம்” எனத் தொடங்கும் சேத்திரிக் கோவையும் திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் சேத்திரிக் கோவையாகிய “தில்லைச் சிற்றம்பலமும்” எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகப் பதிகமும்,

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் பழம்பஞ்சரப் பண்ணில் அமைந்த “காட்டூர்க்கடலே கடம்பூர்மலையே” எனத் தொடங்கும் ஊர்த் தொகைப் பதிகமும் அமைந்துள்ளன. இப்பகுதியில் மூவர் முதலிகளும் சிவாலயப் பெயர்களை முன்வைத்துப் பாடிய தேவாரப் பதிகங்கள் இடம் பெறுகின்றன.

5) சிவனுருவம் எனும் பகுதி

ஒருநாவரிய பாளைவடிவே

மருவார் என்ற வண்டமிழ் ஜிந்தும் திருவார் மேனிச் செய்தியதாகும். என்பதாகும்.

இதில் சம்பந்தப்பெருமானின் வியாழக்குறிஞ்சிப் பண்ணில் அமைந்த “ஒருநாவாயினை” எனத் தொடங்கும் திருவெழுகூற்றிருக்கையும். சம்பந்தப்பெருமான் திருக்கடவூர் மயானத்தில் பாடிய காந்தாரப் பண்ணில் அமைந்த “வரிய மறையார் பிறையார்” எனும் பதிகமும்,

திருநாவுக்கரசு நாயனார் கோயில் எனும் தில்லையிற் பாடிய “பாளையடைக்கமுகு” எனத் தொடங்கும் கோயில் திருவிருத்தமும் அவரே திருப்பூவணத்தில் பாடிய வடிவேறுதிரி சூலம் தோன்றும் தோன்றும் எனும் திருத்தாண்டகமும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருக்கடவூர் மயானப் பதியில் பாடிய பழம்பஞ்சரப் பண்ணில் அமைந்த “மருவார் கொன்றமதி சூடி” எனும் பதிகமும் இடம் பெற்றுள்ளன இவை சிவபெருமானின் திருவருவக் காட்சியை மனக்கண்முன் நிறுத்துவனவாகும்.

6) திருவடிகள் எனும் பகுதி

பொடியுடை அரவணை அந்தணாளன்

அடியினை தந்த அருளேயாகும். எனப்படுகின்றது.

இதில் சம்பந்தப் பெருமான் திருவாழ்கொளிபுத்தூரில் பாடிய தக்கராகப் பண்ணில் அமைந்த “பொடியுடைமார்பினர்” எனும் பதிகமும். திருநாவுக்கரசர் திருவதிகையில் பாடிய “அரவணை யான் சிந்தித்தரற்றும் அடி” எனத் தொடங்கும் திருவடித்திருத் தாண்டகமும். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருப்புன்கூரில் பாடிய தக்கேசிப் பண்ணில் அமைந்த “அந்தணாளனுன் அடைக்கலம் புகுத்” எனத் தொடங்கும் பதிகமும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை திருவடிச் சிறப்பினை ஒதுகின்றன.

7) அருச்சனை எனும் பகுதி

பந்து வேற்றா கொன்றிவை மூன்றும்

நந்தவில் அருச்சனை நாட்டியதாகும். எனப்படுகிறது.

இதில், சம்பந்தப் பெருமான் திருப்பூந்தராயில் பாடிய காந்தார பஞ்சமப் பண்ணில் அமைந்த “பந்து சேர்விரலாள்” எனும் பதிகமும். திருநாவுக்கரசர் ஸ்ரீ கயிலாயம் பற்றிப் பாடிய “வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி” எனும் திருத்தாண்டகமும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருக்கமுக்குன்றத்தில் பாடிய நட்பாடைப் பண்ணில் அமைந்த “கொன்று செய்த கொடுமையால்” எனத் தொடங்கும் பதிகமும் அமைந்துள்ளன.

8) அடிமை எனும் பகுதி

வேய்க்குலம் தில்லை எனுமிவை மூன்றும்

நாயனும் அடிமையும் நாட்டியதாகும் எனப்படுகிறது

இதில், திருஞானசம்பந்தர் பாடிய பியந்தைக் காந்தாரப் பண்ணில் அமைந்த “வேயுறுதோளிபங்கன்” எனத் தொடங்கும் கோளறு பதிகமும், திருநாவுக்கரச சுவாமிகள் திருவாரூரில் பாடிய கொல்லிக் கெளவாணப் பண்ணில் அமைந்த திருத்தொண்டத் தொகையும் அமைந்துள்ளன.

இவ்விதம் அகத்திய மாமுனிவர் அடங்கன் முறையின் சாரமாகத் திரட்டிக் கொடுத்த தேவாரத்திரட்டு “எண்ணரும் அடங்கல் யாவையுமனரும் புண்ணிய மிவையொடு பொருந்தும் என்றனர்” என்பதற்கேற்ப பண்ணுடனும் பக்தியுடனும் தினமும் ஒதியுணர்ந்து பிறவிப்பினி நீங்கி முத்திப்பேற்றியதமுயல்வோம்.

நினைவில் கொள்வதற்குரிய வழிபாட்டு நாட்கள்

ஜய சித்திரை

01	14-04-2014	திங்கள்	ஜய வருடப்பிறப்பு பூரணை விரதம்
02	15-04-2014	செவ்வாய்	சித்திரகுப்த விரதம்
05	18.04.2014	வெள்ளி	சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதம்
10	23.04.2014	புதன்	நடேசரபிஷேகம்
11	24.04.2014	வியாழன்	திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபூசை
13	26.04.2014	சனி	சனிப்பிரதோஷ விரதம்
15	28.04.2014	திங்கள்	அமாவாசை விரதம்
16	29.04.2014	செவ்வாய்	சித்திரைப் பரணி சிறுத்தொண்ட நாயனார் குருபூசை
17	30.04.2014	புதன்	கார்த்திகை விரதம்
18	01.05.2014	வியாழன்	மங்கையர்க்கரசி நாயனார் குருபூசை அக்ஷயதிருதியை
19	02.05.2014	வெள்ளி	சதுர்த்தி விரதம்
21	04.05.2014	ஞாயிறு	விறங்மிண்ட நாயனார் குருபூசை
22	05.05.2014	திங்கள்	ஷஷ்டி விரதம்
28	11.05.2014	ஞாயிறு	உமாபதிசிவாசாரியார் குருபூசை
29	12.05.2014	திங்கள்	இசைஞானி நாயனார் குருபூசை பிரதோஷ விரதம்
30	13.05.2014	செவ்வாய்	திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் குருபூசை
31	14.05.2014	புதன்	சித்திராப்பூரணை விரதம்

ஜய வைகாசி

01	15.05.2014	வியாழன்	மாதப்பிறப்பு
03	17.05.2014	சனி	சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதம்
12	26.05.2014	திங்கள்	பிரதோஷ விரதம்

13	27.05.2014	செவ்வாய்	கார்த்திகை விரதம் கழற்சிங்க நாயனார் குருபூசை
14	28.05.2014	புதன்	அமாவாசை விரதம்
18	01.06.2014	ஞாயிறு	சதுர்த்தி விரதம்
19	02.06.2014	திங்கள்	நமிநந்தியடிகள் குருபூசை சேக்கிழார் குருபூசை
20	03.06.2014	செவ்வாய்	ஷஷ்டி விரதம் சோமாசிமாற நாயனார் குருபூசை
27	10.06.2014	செவ்வாய்	பிரதோஷி விரதம்
28	11.06.2014	புதன்	வைகாசி விசாகம்
29	12.06.2014	வியாழன்	பூரணை விரதம் திருஞானசம்பந்தர் குருபூசை திருநீலகண்ட்யாழ்ப்பாணர் குருபூசை முருகர் குருபூசை, திருநீலநக்கர் குருபூசை

ஜெய ஆணி

01	15.06.2014	ஞாயிறு	மாதப்பிறப்பு
02	16.06.2014	திங்கள்	சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதம்
07	21.06.2014	சனி	கலிக்காம நாயனார் குருபூசை
10	24.06.2014	செவ்வாய்	கார்த்திகை விரதம் பிரதோஷி விரதம்
12	26.06.2014	வியாழன்	அமாவாசை விரதம்
18	02.07.2014	புதன்	சதுர்த்தி விரதம் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் குருபூசை
19	03.07.2014	வியாழன்	குமாராஷ்டிதி விரதம் அமர்நீதி நாயனார் குருபூசை இரவு நடேசரபிழேகம்
20	04.07.2014	வெள்ளி	உதயம் நடேசர் ஆணி உத்தர தாரிசனம்
26	10.07.2014	வியாழன்	பிரதோஷி விரதம்
28	12.07.2014	சனி	பூரணை விரதம்
31	15.07.2014	செவ்வாய்	சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதம்

கொழும்பு கைவ சித்தாந்த பயிற்சி மையத்தின் தென் இந்திய திருத்தல யாத்திரை 2014

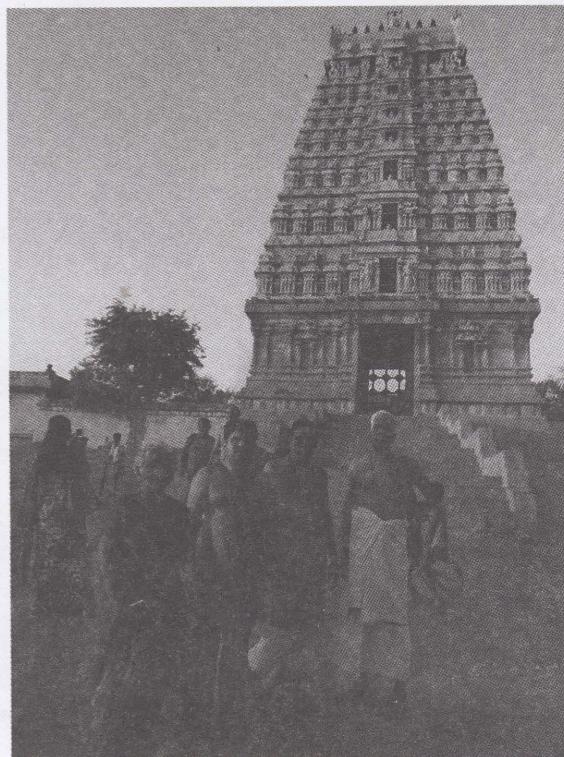
கொழும்பு கைவ சித்தாந்த பயிற்சி மையத்தின் தென் இந்திய திருத்தல யாத்திரை 2014
திருவாண்மீஸ்

கொழும்பு செவ சீத்தாந்த பயிற்சி மையத்தின் தென் இந்திய திருத்தல யாத்திரை 2014

கொழும்பு செவ சீத்தாந்த பயிற்சி மையத்தின் தென் இந்திய திருத்தல யாத்திரை 2014

கொழும்பு சௌவ சித்தாந்த பயிற்சி மையத்தின் தென் இந்திய திடுத்தல யாத்திரை 2014

கொழும்பு சௌவ சித்தாந்த பயிற்சி மையத்தின் தென் இந்திய திடுத்தல யாத்திரை 2014

2014இல் தென் இந்திய திருத்தல யாத்திரையின் போது குறைசெ மூதின
24வது குருமகா சந்திதானம் மூர் ல மூர் அம்பலவாண தேசீக பரமாசாரிய சுவாமிகளுடன்
சைவசீத்தாந்த பயிற்சி மைய இயக்குனர் விரிவுரையாளர்கள்

கொழும்பு சைவ சீத்தாந்த பயிற்சி மைய்யத்தின் தென் இந்திய திருத்தல யாத்திரை 2014
சீதம்பரம்

கொழும்பு சைவத்திருமுறை நேர்முக பயிற்சி மையத்தில்
2013 கில் பயின்று திருமுறை நெறிசெல்வர் பட்டம் பெற்றவர்கள் துறைசை ஆகீன
24வது குருமகா சந்திதானம் ஸ்ரீலைஸு அம்பலவான தேசிக பரமாசாரிய கவாமிகள்
பயிற்சி மைய தியக்குனர் விரிவுரையாளர்களுடன்

கொழும்பு சைவத்திருமுறை நேர்முக பயிற்சி மையத்தில்
2013கில் பயின்று சீத்தாந்தரத்தினம் பட்டம் பெற்றவர்கள் துறைசை ஆகீன
24வது குருமகா சந்திதானம் ஸ்ரீலைஸு அம்பலவான தேசிக பரமாசாரிய கவாமிகள்
பயிற்சி மைய தியக்குனர் விரிவுரையாளர்களுடன்

Registered in the Department of Posts of Sri Lanka under No. QD/167/News/2014

இவ்விதம் திருவாவடூறுறை ஆகீன கொழும்பு சைவசீத்தாந்த பயிற்சி மையத்தினரால்
Sharp Graphics (Pvt) Ltd. அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.